

Predge sa Slovenze
na vse nedele no soetke ze-
lega leta.

Vkupsrifane

od

Antona Kremppl, prejdi Kapla-
na v Ormushi, sdaj Kaplana,
Katecheta ino Beneficiata vu Ptuj.

Nedelna stranika.

1823.

[Faint, illegible handwritten text]

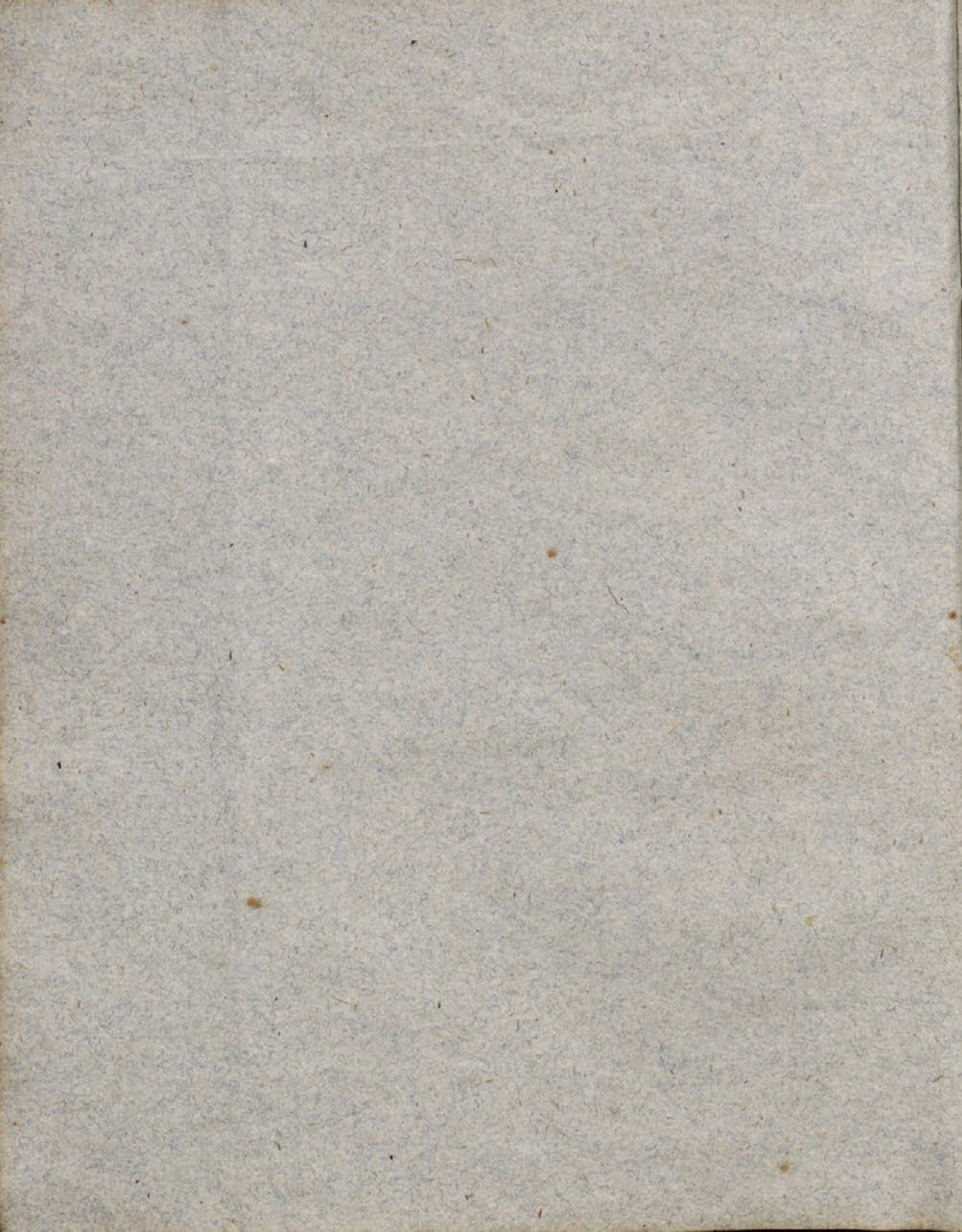
Ms 82

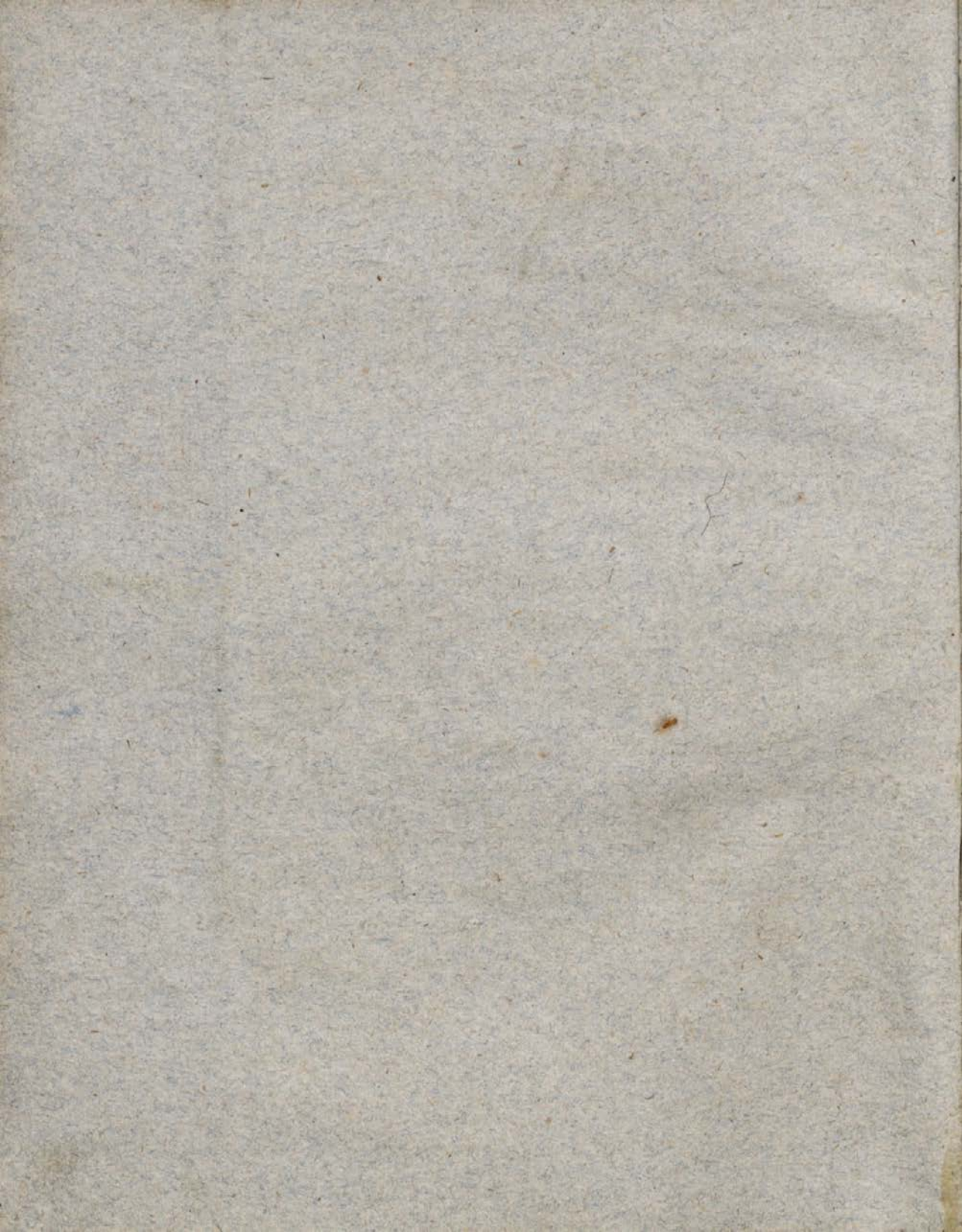

Na I. nedelo v Adventu.

1.

Od straha, ^{vrídne} sadnje sodbe.

Teda bodo vidli fina ploverpjegga priti v oblatkih s velko oblastjo ino smostnostjo. Luk. 27, 27.

Exordium.

Lejnistno ali pride listi den, kada bomo vsi mogli naprej priti, ino razpusti dati od vsega, kaj smo v pelem našem življenji dobrega ali hudega vspini. Strahna bo sa naš lista vura, ghi ne bomo pale sre pripravljeni. Das je sato shudjem nad taki vragini. Kristiani, ki je tak pred vsega pripravlanja tem strahnem dnevi pribliharajo, kati da bi se te glas bil je pripraviti. O m. l. Kr. kada bomo vidli fina ploverpjegga priti v oblatkih s velko oblastjo ino smostnostjo, te

nebo zheja vesh, ka bi se ti sodbi mi
 pravljali, temush to se more perle spodi-
 ti. Moremo najprej sami sebe in sodaj
 soditi, ino nashe pregrešstva, blodnje,
 ino nesprametnosti krashtigati, ka nas ne
 bi Bog po smerti ino na sodbi krashti-
 gal savoto nashega hudobnega, slosh-
 tega shiolenja. Sodaj she je mogoshe se
 nebeja saflushti. Sheromo se ali sa
 nje. Dolpolostimo dela temnosti, ino
 svershavajmo dela svetlosti. Sodmo
 sami sebe, da se shius toto sodbo po-
 bolshamo, drugash se mammo ene strash-
 ne sodbe vshatrati. To bo moja dusha
 na predga pokazala. Poslupnite jas-
 livo. —

Prosecutio.

O kak strashna bi bila sodba bozh-
 ja, da bi Bog taki nesmileshi bil shod-
 naf, kak se neki ljudje, neg' Bog je
 ja milostiven, on naf vendar nebode
 taki ostro na red jemal. Taki se neki
 shristijani gushijo. Neg' o hudo, strash-

no hudo sa te, ker na milostivost
 boshjo grešiš, kajti strahovita bo
 tvoja sodba. Ti si misliš: Lubleni
 Gospod Bog je dober, je prijateljni, je
 prostoplivi, je nesgruntano milostiven,
 ino tak mislepi vneimar pušiš flush-
 bo boshjo, prelomiš njegove sa pove-
 di, ino ga jeserohrat rasshališ. O
 nesahvalnost nesgovorna, ker ti to
 dobro s- hudiš poverneš! Bog te
 pri sodnji obderiš, sa toto dobro-
 to pati vrhniš vse felê (vse sorte)
 prethorečnosti ino nemernosti. Bog
 ti dà prežo pri grantih, ino pri
 vsem, ti pati svoj imeteli v- piano-
 sti, v- spili ino odurnem tovarš-
 vi prepravlasti. Tel nesnaš, pi-
 ta Ap. Pavel, jel nesnaš, ka te Rom. 2, 4.
 dobrotni Bog na pokoro giblê?
 Ravno sato, da ti Bog tolko dobre-
 ga stori (vrhni), bi ti pri sam
 jebi taki soditi mögel: O koltho je
 meni she Bog dobrega storil! Da
 se on nebi spres me bil smilil, tak
 bi she daonja pogublen bil, she

bi v pekli nevolen terpel, da bi on
 bil dopustil, ka bi bil te omerl, ka
 da sem on strahoviti gréh vstnil,
 she vdaonja bi s-ogriženimi jezami
 objokal, preodurne moje shemere, ger-
 do mojo nehistost. Kolko njih je tam
 ki so dosta menški grešniki bili!
 Sno proti meni je je lubesnivi Bog
 taki smileški skasal, ka me je ne
 krashtigal, temurh mi je she do sedaj
 ne vkre svetih tega tolko dobrega po-
 ril. Ne, nigrdar mi naj ne prideto
 ta misel, ka bi jas vesh taki nesah-
 ovalen proti njemu bil. Taki bi greš-
 niki magel pri samu sebi soditi. Neq
 nesahvalen! drugarhi si misli: she
 sem si dostikirat prekel sasluskil, raki
 me je Bog obvaroval, jas vidim, ka
 me lubi, ino ne pusti, ka bi pogub-
 len bil, jas sato shtimam, zhi bom
 she ravno vesh grešnil, to she me
 dushe obvaroval. O nesahvalen, o sa-
 vrosken! ki she ali boga dushe ho-
 zhesth odurjavati, she dushe njega
 shaliti sato, da je taki dober proti
 sebi. —

Da bi veshni Bog, kerega god

spodobaj kruha v altarškem Sakra-
 menti molimo, vskapi tu svo jeso (pe-
 ditost) pokasal, ino kati grom gromel
 jel bi se te tu tolko babralo, tolko
 opnehalo ino oglejivalo? Gviščno
 né. — Da bi Bog vsako pregrešt-
 vo, vsako krivico kmeti krasiti-
 gal, jel bi ga ljudje te tudi taki
 vnemar šalili? Gviščno né. Neg'
 da tolko dobrot do njega sadobimo,
 no naj taki duho sashona, takga
 navlašt neprestanoma barbuje-
 mo no šalimo. Neg' jaj (gorje)
 vam nesahvalnim grešnikom!

Zhi vaske hudobnosti neboda ken-
 jale, taki bo boshja toplivnost
 gviščno pohenjala: njegova dob-
 ra bo se na ostrosko, obernola, i-
 no ostre krasitige bodo vas vkr-
 tile, da vas njegova dobrotla ne
 omekshi.

Kati bi en takšeni na mi-
 loštivnost boshje grešestni zho-
 veli mozel na svelispenje savu-
 panje meti? On bo sutra taki
 kati dneš na milosersnost bosh-

6.

ja grešil, ino to bode ofo leto taki, no tija
da smerti. Gospod Bog reče: Tas sem Bog
pod, ker ve onagih jesih milostionost
Deut. 5, 9. sp. stori, pa ki kerim? tistim, kerim me lu-
bijo, ino moje sa poveri obderstavajo.

Eccli. 17, 28.

O kati velka, reče modri Sirak, je smil-
nost bostija, ino njegova milost! ali pro-
ti komu? proti tistim, kerim se ti-ujem
povernejo. Spokorjenim grešnikom je ali
Bog smilen, njegov serd pa ki gleda na greš-
nika, to je, ker misli, ka bode me Bog
she odpustil, zhi bode kelkogodet gre-
šil, na tistega on ne gleda s milostio-
nim, temak s serditim okom.

Ibid. v. 7.

Tak ali ti nehišo shivepri, spu-
ni tvoje odurne shete - ti prevseti no
gidavi, svishavaj se, ino sanizhavaj
tvojega blishnjega - ti serditi ghemex-
nyak, to je serdi, shipotaj no sovraši
tvojega blishnjega - ti kirivishen, te kir-
vizo detaj, vi vfi grešniki, te ali shiv-
te ve vashih strashnih grekih - ali glej-
te pa ki, kaj bo s tega mishlo - ok po-
gublenje - vereno pogublenje shakia na
vas sveta. Vashi grehi so takishni, kerim
ne bodo odpustheni, kajti da na milosetsh-

nost boshjo prevesetno grešite), en gréh, nad
 kerim, Kaki sv. Gregor pravi, je Bog nebode
 milostiv skasal, kajti si s njegove milostiv
 nosti spot delate. Ker se pravišnega Bo
 ga ne boji, nemore pri njem milosti najti.

S. Gregor. L.
 16. c. 28.

O kaki nesrečni so soto tisti
 grešniki, ker prevesetno na milosrč
 nost boshjo grešijo, ino taki sami radi se
 na večie pogubijo. O premislite vi, ke
 ri vi va vašem prevesetnem na milostiv
 nost boshjo savusaraji, ino taki ~~se~~ sploh
 u sovraštvu boshjem shivite, misle
 zhi, da vam Bog more smilen biti, pre
 mislite, da je Bog ja milostiv, dobrot
 liv, nestionžno dober, paki ne tistim,
 ker škos (sploh) grešijo, ino taki nje
 govo dobrotnost postpotajo. On bode
 vam smilen ino dobrotivi, zhi bote sdaj
 vaše grehe objokali, ino se sdaj pover
 neli, te vas on ja zhi sa svoje prijate
 le gorseti. Ino te bote pravi mir, ma
 vo veselje ino vaših jezah obshutiti.
 Te bote reški smali: To je prava
 dobrotnost boshja, ne paki, kaj smo
 perle mislili — te bote rekli: O kam

8.

Jmo perle gledali, kati lehkio bi nas bog
bil, me da vna s nagloj smertjoj kati
gal, ino na vrtic bi pogubljeni bili.

Epilogus.

Oh sato, preljubini Sveticar Jezuſt Kristu
ſpusti, ponidno proſimo tebe, vsemi nas gor
tvoja miloſt. Ah kati je nam ſhal, kaj jmo
tebe dobrotnega boga telkokrat raſſhali-
li, ker ſi ti nas taki neſgovorno lubil! Ah
kati je nam ſhal, ka jmo tvojo miloſer-
noſt taki oſkrunili, ino tak onemar gre-
ſhili. Ah vsemi nas gor kati ſpoki-
ne duſhe, ino mi oblubimo, odſdaj dru-
gahi ſhiveti, kati jmo doſdaj ſhiveli - te-
be vſigdar lubiti. Amen.

Na II nedelo v Adventi.

Kati kvarlivo ino odurno je prili-
savanje.

Kada paki ſo oni odſhli, je Jeſuſt ſaſhel
ludſtvi od Johaneſa praviti. Matth. 11, 7.

Cæordium.

9.

Ludstvo dostikirat koga veliko štima,
kier je ravno ne posebne hvale vreden.
Mi dnešni Evangelium govori od ene
ga ploveka, kerega je Ludstvo veli-
ko štimalo, pa ki po pravici, kajti
je v resnici hvale vreden. Toti plo-
vek je Johannes, od kerega Kristus
jam povéda, kajšne hvale je vre-
den zaradi njegove stalnosti, zaradi
njegove mernosti ino doerhanja od
nasladnosti ino vugodnih povolno-
stih shivljenja, ino sadnosti posebno
zaradi tega, ka je od Boga posvan, Me-
sijaša no tega sveta Obrešhenika na-
prej obznanjuvati. Resnično, en hvale
vreden plovek, kier je ne samo od Lud-
stva, temuč tudi od samega Kristusa
hvalen. Neg' dnešni ^{penj} drugi
šči ljudje med nami najti, takšni nain-
re, ki nas hvalijo no svishavajo, pa ki
sahaj? o odurni prilisavzi! sato,
ka bi kaj s nas dobili, ali pa ki nas
od dobrega prosti odvernali, no na
hudo napelali. Da pa ki je tudi vnoji

med nami smajajo, ker ji radi, ši nje
 gdo hvale, ker sato takšne hvalešne skah
 liže radi poslušajo: taki vam hoptem
 dnef pokazati, kati škodljivo, kati odur
 no je takšno prilisavanje, ino da so taki
 ši prilisavzi naši največšni sovrašt-
 niki. —

Proscutio.

Aristoteles
 L. 2. Qeth.

S. Aug. in
 Psalm. 59.

Še modri Aristoteles je vupil, ka bi se
 žaloveti enega prilisavza zhuvati (varva-
 ti) mogel, kajti en takšni sná vešt na-
 škoditi, kati en ošitni sovraštiniti.
 Tudi fr. Augustin to poterdi, kada re-
 že: Dve šele (sarte) so sovraštiniti,
 edni, ki naš preganjajo, drugi, ki se
 nam prilisavajo, vešt pač ino bol škod-
 livo preganja jesiki prilisavza; kati ro-
 ka preganjavza. Das ka tem respem,
 da tišti, ker se rad hvalebi pušti, ino pr-
 lisavanje lubi, je sam svoj največšni so-
 vrastnik, kajti no takšnih škahli-
 vih hvalah se pretrani, ka šeb da pra-
 viphnega deršiti, no ne spozna, kaj bi naj-
 bol spoznati mogel.

Mi še taki ino velko bremen hu-

dobnošči s. jobom na svet, prinesemo, taki
 s. hi pohvale, pati s. he naj globlje, v. hu
 dobnost s. klopajo, kajti prilisa vsi v. ma
 s. he djanje, hvalijo, naj je katigoder, greše
 no. Vnoge pregrešitva bi se po red s. he v. shi
 nile, da nebi prilisa vsi bilo, ino da njih
 nebi niske poslušat. On v. hanjlivi (go
 lufni) shloveti je pri svojih kirivih s. hni
 najimih miren, neti ne smišli, kati do
 ge no svoji lastni dušni vesti na suprot
 v. shini, kajti so takih s. hi prilisa vsi, ke
 ri njega hvalijo, kati je k. unshiten no s. ma
 meten, ino kati je dobro vej sa dobih, ke
 s. kerbeti, neti s. he 'mu povedajo, ka
 ma s. hegen boshji, s. hi ravno kirivis. na
 kirivis v. shini. Da bi enemu takih s. hne
 mu gdo resno povedal, ka bode na v. e
 ke poqublen, s. hi nebode vse povernol,
 kaj si je gda po kirivis spravil, taki
 bi s. he se morbiti povernol, no bi potio
 ro delal. Da pati ma pilok takih s. hne lu
 di okol sebe, keri njegovo djanje (s. hi
 nenje) hvalijo, ino taki misli, ka
 prav v. shini. s. hi 'mu te ravno njegova
 dušna vest kerokirat kaj povej, taki
 sa to nish ne mara, temush le misli

na hvale svojih prilisaovca, pač ostane
krivizhen.

Kaj je tu od krivizhenega povedano,
to vala tudi od gisdavca, od škopca, od tur
vera, od zhemernjaka, od lenega i. t. d.

Psalm. 140,
5.

Sato David prosi govorec: Kaj me kara
pravizhen bog v milostivosti, naj me
opominja, olje grešnika pač naj ne poma-
she moje glave. — Kaj je to "olje tega
grešnika"? Sv. Avguštin reče, da olje
tega grešnika je kashliva hvala enega
prilisaovca; kajti vsem je znano, kako je Da-
vid sathon prelomit, ino Uriasha dal vmo-
riti, pač mu je nijeden izmed njegovih door-
jenikov no slushebnikov neči ene besede po-
vedal, temuš so le rekli, da je to enemu
krali ne sameriki. Drugi so rekli, da
zhi je ravno Uriashov sheni poshtenje
vsel, pač si njo je ja sa sheno vsel, ino
je ona tak sedaj ena kraliza. Pali dru-
gi so rekli, da, zhi je ravno Uriasha dal
vmoriti, je ja tak vmorjen, ka bi je mu
ravno to snalo tudi ovazhi tak nameriti.
Sati je je govorilo na kralevsthem dvori
David krala. Po tem pač je misllo, ka
je David kral v svojem grehi optal pres od

zhitjenja, pres grivanja, no pres pokliore, doki
je ne Bog preroka Nathana poslal, ker
mu je tega rešnja poudal, no ga opomēnol,
kaki veliki grēšnik je on pred Bogom. — Vi-
dite, kelko hudega en prilisavni jesiki na-
pravi: zhi ga šiloveti poslušha.

Prilisavni ludje pati so šhetudi od
ene druge strani škodlivi, najpre od stra-
ni dobrih del. En takišni prilisavec vsa-
ko najmenšho dobro delo dosti bol svi-
shuje, kak je. Zhi ker le eno malo al-
mostvo dá, tak ga en prilisavec šhe hou-
li kak najdarovitnejšega. Zhi ker eno
malo Boga moli, tak ga en prilisavec šhe
sa najpoboshnejšega imenuje. Po tem svi-
de, ka teda takišni ludje, zhi le eno ma-
lo kaj dobrega vsinijo, šhe mislijo, ka
so prav popolnoma dobri no pravišni.
Po tem svide, ka je te sa velike dobre
dela namer vesti ne škerbijo, pati
šhe teda tote safluskenja sčubijo, ker
so meli. — Prilusth je je tega dobro
deršhal, kada je h Šairovi hišni pri-
šel, ino njegovo šhet od mertvih šhu-
dil, je šheplare no ludstvo vunstiral, kaj-
ti, kak Salmeron pedošti, je on nje
sa prilisavec no pohvateje spomnal,

Kerji vse sa veliko vnanraš' krishijo; zato je
 Krifusht reklet vsem vnan oditi, satem she
 te je to merivo gorbudit. S tem nam je
 Krifusht dal navuka, kak bi prili-
 sauje mogli prosh od sebe odpraviti, ino
 kak nishovih kval no prilisavnih
 besedih namer nebi smeli proflushati.

Epilogus.

Da ali prilisavji pogubijo, kaj je dobro,
 to hudo paki she povekshajo, tak prosh
 od nas vsi prilisavji. Aristobolus je en-
 krat od Macedonskega krala Alexandra
 eno knjigo popisal, paki na hvalo tega
 krala she dosti vesh, kak je refer bito,
 popisal no primislil. Kada je teda en-
 krat v eni tadji krali toto knjigo naprej
 bral, mu rijo je kral s raki smekinol, no
 mu vodo vergel, govorezhe: Tebe bi tak tre-
 belo vloviti. Kaki da bi htel rephbi: Si
 prilisaves, shimash, ka sem jas trojih
 lasthivih kval lasthen - vesh ti bi vre-
 den bit, ka bi te v vodo vergel, tak
 kaki sem tvojo knjigo. Tak napravmo
 tudi mi s vsakim prilisavjem govo-

repi: Poberi se mozh, ti prilisa vni last
livej! Amen.

15.

Na III. nedelo v Adventi.

Od sodenja samega sebe ino drugih
ludih.

Johanes je reknjo povedal, ino je reknel:
Kas sem ne Kristush. Joh. 1, 20.

Exordium.

830

Taki taki v dnešnjem Evangelji ti
vunproslani Johanesa pitajo: gdo ti
ti? taki je sbe den dnešni vnoqi smaj-
dojo, keri sami sebe veke štimaajo, taki so,
ino sato druge sanizhejni veškirat pita-
jo: Gdo si ti? Kaj si ti proti meni?
Taki je Johanes ne bil. Kada so ga pita-
li, zhi bi on Kristush bil, je reknel: Kas
sem ne Kristush. Kada so ga pitali, zhi
bi on bil Elias, je pa odgovorit, da ne.
Kada so ga pitali, zhi bi on en proroki

ilc.

bil, je paki reknel, da ne. On je ali ne kitel
vesh biti, kati je bil.

Sifti ludoje, kieri sami sebe sa vashke
derstijo, kati so, radi druge sanishujejo, no
nje dolrephajo. Taki je Johanes ne bil. Od
sam sebe on govori v ponistnosti, od Jesu
sha paki v svishavanji. Od sebe on reshe,
da je glas krighepti v pashavi, kiet ludi
na jokoro opominja. Od Jesusha paki re
phe, ka je Jesush she pred njim bil, shi
raono bude sa njim pristhel, ino ka je ne
vreden njemu najlagosti klassez biti, ne
vreden njemu remenja obuteki njegove
odvesati.

Taki nam Johanes da lepo jeldo,
kati shloviki nebi smel sam sebe svishava
ti, ino do sebe vesh dersthati, kati je, paki
tudi drugih ne sanishavati, no dolrephati,
temuzh povsod sraven pri respisi ofrati,
sebe ne vesh shlimati, kati je, paki drugih
ne menje, kati so. — Hoshema je ali
dnes od Johanesa vashiti,

I. Da nas samih nishuma s preusetroft
jo,

II. Drugih paki ne s sanishavanjom jo
diti. — Od tega bo mojo nadalje govo
renje — prosim sa krahho potuplenje. —

Zhlóveti pástí te rad na svoje šalinge pásati. I.
ti, no se te povsod rad sagovarja, s- tajtro-
noj páti, kaj dobrega štóri, se le hoali na
Zvishava. On pástí misli, da je vse lepo no
dobro, kaj on vshini, zhi ravno se pred Bo-
gom drugakši štáshé. Zhi gdé kirokirat Bo-
ga molí, taki she štíma, ka je poboshen,
zhi kirokirat komu kaj daruje, te she se
sa dareshlivega derishi. To je páti le gída,
preseknoft, štímanje. — to se ne imenu-
je sebe taki soditi, taki je pro respíji. — Sato
zhlóveti more sam sebe posnati, ino se sa-
to vshkirat opítati: Ozdo sem jas? Bel
sem saiskino taki pravishen, taki gheden,
taki poboshen, taki se xá sanje der-
shim, jel se gréha ogíblem, jel Boga svi-
sto lubim, jel vse to vshinim, kaj je
dobro? — Ozdo sem jas? — Bel hudoobnofti,
kere mi na pamet pridejo, itaki smíslipu-
shim, jel hude shelenja dolotashim, jel
se od gréshniké prítíti vsháji prosí pro-
dam, jel gréshno tovarshito sa rushtim,
jel nikomu krivise ne vshinim, jel

ne laškem, jel nikoga ne ogovarjam, jel ne davam pohujšanja? — Jel skrivam moje pregreška, jel se idom pobolšam, ino tuda s tem večšo šerb mam, ka nebi našaj v gréhe opal, jel sa poved boshjo bol štimam, ka ki vso semelško blago, vso pojctno štast, jel sem pripraven, raj vmreči ka ki komu skrivajo vskiniti, jel bi rajski ofe na svéti spubil, ka ki moje neumetelno duško? — O psoleni! ghi vam vaska dušna vést na vse toté pitanja tak odgovori, ka ki je prav — te véte, da gréh no vsako hudo djanje savoršete.

Kog? pitajte se še nadalje: epda sem jas? Jel dostikrat ino rad na Boga mislim, jel rad od njega govorim? Prosnajost njegaj sa Gospoda nebi no smle? Jel sem pripraven, boshji volji se povdajost vse nevolje terplivo prenesti, jel sem sproti bližnjemu mojemu vsigdar pravičen no dobron? Jel sem mu né nevséhliv, kada je frešen, jel sem šerben tudi sa obdenstajne prošteraja, imelka ino sdravja mojegaj bližnjega, jel sem vsigdar pripraven mojemu bližnjemu k telovni no dušco-

ni pomohi biti? Kel mam naprejšeto,
 vfigdar taki shiveti, ino to storiti, kaj
 me moja pamet vophi, ino kati mi moj
 Bog no moj Svetihar Jesush Kiristush
 sapovej. O svoteni! zhi vam vasha
 duhna vest to vse porefni, te veste, da
 lubite Boga, ino to, kaj je dobro.

Taki m. l. Kir. taki je spitalovajte
 vsaki tleden, vsaki den: Odo sem vsi
 tleden, toti den bil? Kel sem je pobolshal
 ali pokujshal? Ino odgovorte si taki, kati
 bi pred vsegamogoshnim Bogom odgovorili
 vupali. Taki nebote prevetni, neli je
 nebote shimali, temash ponisnost inola
 besen boshja bode gorjemala. Ker sam sebe
 ostro jodi, tisti bode svoje falinge pobol-
 shal, kati nje posna, ker pati prevet
 je svishava, ino je povsod sa pravish-
 nega dershi, tisti ostane v svojih gre-
 kih, ino je broj (shtevilo) njegovih pre-
 greshkovich vsaki den novishka, kati je
 shlep.

Taki pato, kati zhloveti sam sebe II.
 rad hoali, taki pazh svojega blishnjega
 rad dolrepe no sanishup. Pri sebi gle-
 da jamo na to troha svojih dobrich del,

a pri svojem bližnjem pati samo na njegove žaluge no pregrehe, ino ga sa hudobnega vnutra krishi. Kaj is tega pride? bliski njemu škoda (kvar), sebi greh. Takšni zlovetki svojega bližnjega hitro v špot no jamato spravli. O nesmilni zlovetki, ker ti svojega bližnjega taki ob proštenje, no šhe vseh krat ob sluhbo spravish, jel bi tebi povoli bilo, da bi drugi ljudje o so tvojo djanje no po proštenje zbertili, no sa hudobno rastirishali, da bi te sa samo edne žaluge volo vshaji sa hudobnega no nevarnega zlovetka vundali? Takali, kaj je tebi ne' dovolno, te ga šhe drugim ne vshini.

Soben tega tudi moreš snati, da zlovetki dostikrat s- pmerov, dostikrat s- slabosti kaj fali, ino takali ma biti, ka je ne' mel hudoga nakancenja s- edno besedo, ti si ne' taki rasprošhen, ka bi ti svojega brata sodil - Bog je tisti, ker je za vseh ljudih previdi, on ali ma zlovetka soditi. Pušti sato svojega bližnjega pri miri - ghi je pravishen, taki je svojemu Bogi pravishen, ghi je grešnik, taki je Bog njegov sodnik.

Ker taki rad druge sodi, no nje

zherki, je hudoben, zhernega ferga zhloueti,
 on svojemu bližnjemu ne vošči prošten-
 ja, sato mu ga jemle, on je giddar, porose-
 ten, ino bi se rad zher v faličega drugega svi-
 shaal, sato druge sanispuje. On je fam
 ništ ni vreden, sato she druge sa ništ vred-
 ne deršhi, no nje v špot na framoto
 postavla. En takišni zhloueti je pošhel-
 niki nemirnosti, sprazhlivoj lidstva, kaj-
 ti on svojo, sovrašstvo, nezvolčaj med lu-
 di poseja. O hudobnost takišnega ferga! —

Ker tak rad druge jodi ino sanispa-
 va, tišti fam sebe nigdar neče pobolšhal. On
 famo gledí, kati bi mogel tuške falinge se-
 svediti, dobre djanja drugih kivo tolna-
 šiti, to paki mu je malo na škerbi, kati
 bi fam svoje falinge sposnaval, no je po-
 bolšhal: On v svojga bližnjega oči pos-
 dero vidi, v svojem oči paki beroni ne
 sagledne. On vsakemu pravi, kati bi kaj
 storiti mogel, fam sebi paki ništ ne sa po-
 vedavle. — O m. Ker jodi se najpserle
 fam sebe, pobolšhaj najpserle fam sebe,
 tvojo ferge najpserle ošifiti — ino, kada
 bude tvojo ferge zhišto, te glej na djanje

tvojega blišnjega — te boš tudi to vidil,
 kaj tvoj blišnji dobrega stori — te ne boš
 njegovih falnih jamo sodil, no ga sanjša-
 val, temuč te boš njega s. lubesnostjo pobol-
 ševal. S. lubesnostjo ali sodi blišnjega tvoj-
 jega, shi hošest, ka. bil boš tudi tebe s. lu-
 besnostjo sodil.

Epiloqus.

O preljubljeni Jezuši! ti ja vidish, kako
 nes pametno, kako nekieršhanško se mi
 dostikrat proti naštem blišnjem sader-
 šimo, kako mu poshtenje jemlemo, kako
 ga ogovarjamo, kako ga dostikrat krivo so-
 dimo — ali ravno tako pošalujemo mi
 našto nekieršhanško saderšanje, ino
 oblubimo, da poštemo sami sebe, ne paš
 blišnjega soditi, da taki vredni postu-
 nemo, tudi od tebe s. lubesnostjo sojeni
 biti. O Jezuši! poslušni našto oblubo,
 ino daj nam milost tvojo na doveršhe-
 nje naštega naprejemanja. Amen.

Na III. nedelo v Adventi.

Od prave pokore.

22.

Johanes je predgal krest pokore na odpu-
stehenje grehov. Luk. 3, 3.

Exordium.

830

Izvoleni Kristijani! Das pri vas en le-
pi red sapasim: V gelenu Adventi vas
dosti sem prikaja k spovedniji ino k
misi boshji — ino to je lepo no hvale
vredno, kajti je taki hoshete vredno
pripraviti k največjšemu svetli pre-
shastitega narojenja našega Svetišara
Besufha Kristijaha. Me vsi spoznamo,
da smo grešniki, ino snamo, da, dok-
lam v grehish shivimo, nemremo sve-
lišhane biti. V tem svetem Sakra-
mentu pokore anda ishemo pomošt
k vestnem Svetišenji — v totem so.
Sakramentu ishemo odpustehenje gre-
hov ino krestig vestnih. O kakti veli-
ko dobrote je nam Bog storil, kia je
nam dal eno takisto pomošt, kiere nam
nišhe drugi nebi mogel dati, najm-
re sveti Sakrament pokore, kudu tie-

rega je od naših grehov oshistimo. Ali
 kak nesa hvalni proti Bogi, ino kak slepi
 proti samim sebi bi mi bili, ghi bi spe te is-
 daj u nespokorjenji ino nepovernerji osta-
 li. Paki je vunder pri mnogih Kriffianih
 temu taki. Vnogi so, ki spoznajo, da je po-
 kora no povernerje potrebno, spoznajo,
 kak nevarno je s pokoroj ghati, oni je
 u ferzi obudijo, no si naprejsemejo poko-
 ro delati, neg' le samo pri naprejemanji osta-
 ne, pokore pak ne oshinijo. Kaj mare te-
 mu srok biti? Tas mislim, da drugo nise,
 kak to, da prav ne vejo, kaj je pokora ino
 povernerje. Dvoštini Evangelium anda, vafha
 proved, ino nablusni peti den mene na-
 potijo dneš od prave pokore ino pravega
 povernerja govoriti. —

Prosecutio.

Prava pokoro oshiniti je svoje grehe spo-
 znati, nje poshatovati no je pobolshati.
 To pervo ali, kaj ti pravi pokori ni-
 ši, je, da ghevelki svoje pregrishava
 spozna. O m. l. Kr. premislite si sajso-

vedi bošnje, sapovedi naše vere, dušno-
 sti kersčanski, dušnosti vašega štana,
 pač poleg vaše shivlenje, vašo šaderšha-
 nje — premislite si, kelkokrat ste tate
 sapovedi prelomili, svoje dušnosti vne-
 max pustili, kaki nepokorni ino kakine-
 sahoalni ste dostikrat proti Bogi bili,
 kelko dobrega bli snali vshiniti, pač ste ne.
 Premislite si, kaki ste se proti blišnjemu
 šaderškali, kelkokrat ste, namesto njega
 ljubili, ga sovraški, šabili, ogovarjali, ota-
 niti, mu nevoščlivi bili, mu naškodi-
 dili na njegovi dušni s hudimi jeldami,
 s pohujšmanjom, naškocili mu na pos-
 tenji, na soravji. Ino taki premišlavaja-
 ghi bote v sebi menkanja, šabosti ino še-
 le, kerik ste prile namer ne v pamet vseti,
 ino bote s David kralom rekli: Gas mo-
 snam, o Gospod! moje hudobnosti, oh jas
 sem pregrešil v nebo no pred tobom.
 Ako ste teda premislite, kaki bli snali
 shiveli, ino kaki kakio ste shiveli, taki
 vidite šhaloften stan vaše dušne, ino si
 šelejete, da nebi bili taki shiveli, ino
 telko hudega vshineli, ino to je teda gri-
 vanje ali pošaluwanje. —

Kada the zlovesti prav spozna, z
 katikšno nefrešo ga greh spravi, tak on mo-
 re greh odurjavati, človeški no poshaluvati,
 kajti phi le dobro smisli, kaj na greh sledu-
 je, kaj is njega pride. Greh nam ponudi se-
 melško blago, zhasne naslednosti, pati nam
 vseme milost boshjo, ino vesno naplaskilo;
 na greh pridejo grisešne karanja dušne ve-
 šte, nemirnost ino nepokoj. Ludi na sred po-
 svetnih rasveselenjih, strah smerti, strah
 sodbe, strah vesnega pogubljenja.

Toto skalubanje zhras s qubleno mi-
 lost boshjo, ino zhras nefrešo, kero greh
 rodi, teda zlovestia gene, ka p naprejšeme,
 nigdar veš takikšnih hudobnostih vshini-
 št, probolškati shivljenje, no je povernosti.
 Ti pravi pokori anda more ludi pover-
 nenje priti, kajti doklam zlovesti svoje
 grehe famo poshaluje, no mu ne vola, je
 njih vfigdar ogibati, teshaš mu spoznanje
 no poshalubuje grehos njih ne hafni
 ravno taki kati enemu popošnemu, ker
 je sajšel, njih nebi hafnila, da bi se
 katigoder shativat, ka je sajšel, phi
 nebi se nasaj ta obernol, gde je ti pravi
 pot. Na pokoro anda more povern-

nje priti, pšloveki se more poboljšati.

27.

Pravo poboljšanje pač ne stoji v tem, ka bi se pšloveki samo nekierim gréhom odpovedal, temučh vsem. Dokilam pšloveki samo nitke gréhe tu pušti, nitke pač drugóh v špini, teshaf se je ne povernol, né se poboljšal. Tier je v skianosti, vu v klanjovanju, no v nešhistosti progressil, ghi je ravno né vesh škop, no nitkoga ne v kiani; ghi pač nešhistost she sdaj taki kač perle v špini, taki se je ne povernol, né se poboljšal. Tier je služba boshjo is lenosti samudil, svojega blišnjega rad ogovarjal, no mu poshtenje jemal, ghi je sdaj v službi boshji ravno né vesh leni, ghi pač svojemu blišnjemu taki kač pred tem, poshtenje jemle, taki se je ne povernol, she né se poboljšal.

Se tudi né sadosti, samo né vesh greshiti, temučh-to, kraj je škus gréh po kvarjeno, se more, keltko je mogashe, drugóh popraviti. En dober ošha se je vnoge leta trudil, ka je svoje otrokie mógel gorsrediti. Ena škerbna mati si je došti prisadela, ka je svojo zher vu veri, v zhednosti no bogaboještnosti

gorsredila. She sta ošja no mali velko ve-
 selje mala do svoje zheri — prilise en sani-
 kerniki k hiški sladestji je no prilidavajo
 zhi, taki dugo, ka je s toj zherjoj sesnata,
 taki dugo, ka njo sapselat, no nepreshno vski-
 ni. Kaj pride s tega? Staršhi je štalo-
 štijo, je pšemerijo, štalošt no teshava nje
 nastharen u grob spravi. Taki ta saps-
 lana zhi s gubi svoje staršhe, svoje oškeb-
 nike, svoje dobrotnike — ti sapselaves
 njo sapsusti, njene tovaršhise njo sovra-
 štijo no zheršijo. Kaj je šdaj s nje? Da
 nema kaj shiveti, tak je sapshe enega
 shivlenja derštati, u kerem framota,
 nevola, odurjavanje, tu teshava no sha-
 lost, tam mali velko progublenje na njo
 zhatka. Ue tote sla id enega samo gre-
 ha pridejo. Neg' jel do sadosti, zhi ob šha-
 pelaves, svojo grešno djanje poshaluval,
 imo je polli takšhega špinenja varval?
 Ne, she njegova dušna višt mu proveda:
 Si nepreshni šhloveti, idi, nadomešti per-
 te, kaj je tvojo grešno djanje hudega
 srotkivalo, te šhe te je sapshe tvojo po-
 vermenje, tvojo probolšhanje. — En ogo-
 varjavec je štus svojo švito slošhešt-
 zho enega šhlovetka, enega šhšhebnitka

ob posvetenje no ob slustaba spravil, taki
 ka sdaj sred svojih devoj stradati more, ne
 ti svojih otrok nemre po dušnosti gar
 srediti. Ti ogovarjaves je vsemu temu
 sroki. On to spošna, on to pošaluje, naj
 jel je to she sadošti. Ne, she njegova
 dušna višt mu poveda: Ti si dušna,
 Keltio je mogoshe, nadomešiti, kaj si s
 tojim slastestim jesikom nashkodil,
 te she le bosh mogel restki, ka je saps
 ne poverenje, pobolshanje tojso.

Keremu je prav vola se povernoti
 no pobolshati, tisti je more tudi škerbno
 vsega ogibati no varvati, kaj ga je dosdaj
 na greh napelalo, ino kaj ti ga dragoš
 na greh vablo — on sato more vse prosh
 spraviti, kaj je grehi sroki bilo, ino
 more verno se ogibati vseh priliki, kiere
 bi ga snale piali na greh napelati. Šhi
 je anda pajdashva tebi bilo prilika k
 prianstvi, k ogovarjanji, k špisanji,
 k špisanji, k svaji; šhi je vso pri
 jateljstvo tebi bilo prilika greha — taki
 si ne poverujen, ne pobolshan, doklan
 se tistega pajdashva (tovarshva), tiste
 ga prijateljstva ne sogneš. Da bi tebi
 reshe sv. pismo, ena resh, ali ena po

snanje tak lubo bilo, kakí Kítrigi tvo-
jega lastnega tela, da bi ti taki lubo ne haf-
novito bilo, kakí tvojo oko, tvoja roka, tvo-
ja noga, kakí hitro vidiš, da je tista reč, tisto
tisto posnanje, tisto tovarštvó sroki tvoje-
ga gréha — tak je ga vari, sogni je ga, kaj-
ti kaj bi tebi našlo vso posvetno blago,
vso zhasno veselje, vsi dobíški, vse na-
šadnosti tega sveta, zhi moreš tvojo du-
šo sa nje dati?

Zhi anda da enega ali drugega štlo
velka, kakí štlo velko veselje no došadnost
maš, pa ti vidiš, ka je on sroki tvojih gre-
hov — Zhi s tote ali tiste službe kakí
štlo velke dobíške vupast vseki, pa ti vi-
diš, ka je po Kíriuzi — Zhi ~~je~~ služ-
benja, tote ali tisto službo sa kakí štlo
najimno deršišti, pa ti vidiš, ka v loti
službi tvojo nedashnost izgubiš, ali se vu-
veri prokvaríš — o takí vi vsi premíš-
te, kaj vam vašti dobíški, vašte na-
šadnosti ino veselja našijo, zhi je vašta
neumeritelna dušna na velke štirari (po-
gubi)? O zhi je mislite pravíšno po-
bolšhati, takí se morete vsi onih prilik,
kere vas na grehi napelajo, verno ogiba-
ti. Ino da bode vašto pobolšhanje stal-

no, taki morete vaše poshelenje vlašiti,
ino vse pravi spraviti, kaj ti ne snova
ghubilo no budilo - morete na sami jobe
dobro pastho meti, ino s ponišnoj molit-
voj si od Boga pomošh profiti.

To je ali prava poklora ino pravo
povernenje. Poklora je ali spoznanje no sgr-
vanje grehov, povernenje no pobalshanje pokl-
je svetlo ogibanje greha no grešnikih prištki.

Poklora pres povernenja je ne prava pokla-
ra, poklora no povernenje ali v kras pšiški.

Savolo tega je v prvih stoletjih kri-
stianstva grešnikih, ker je velki greh ošpi-
nil, je na dugo ino oštra poklora gornatash-
la, ino je takišni grešniki ne bil perle
od svojih grehov odvesan, kak je pait nje-
gove poklore zelo, ali bär svetišnimom pre-
tekel. Grešniki, ker so na škrivnem gre-
šili, no je svojemu pškoji ali svojemu
mestnikih provedali, so tudi na škriv-
nem šadobili odvesanje grehov, ino škriv-
no poklora. Na velke ino ošitno dopce-
neshene grehe pait je škriva tudi oštre
no ošitne poklore nalashila. Takišni
grešniki so bili od obšhine pravover-
nih raslošhoni. Njim je bilo prepo-
vedano svete šakramente prijeli, neki

so smeli. Ki bostiji službi prišli, so mog-
 li dolgo pri famem kruhu no vodi je po-
 stili, mogli so pred virtucnimi vratmi
 v prostem pokore obležali stati i. t. v.
 Tota oshitna pokora je bila na tri, ali
 na pet, ali na sedem, vespkrat tudi na
 deset ali dvanašet let, ja na neke vel-
 ke grehe je na zelo shivlenje pokora na-
 lošena bila, ino she le na smertno vuro
 so se takšnemu grešniku njegovi grehi
 odvesali. Shi je en takšni teshaf, kaj je
 v pokori bil, pāli en velki greh vshi-
 nil, taki se je njegova pokora snova
 sažela, shi se je ne pobolhal, taki je
 pazh ne dobil odvesanja grehov. Shi je
 pač en grešnik vojo gornalošeno poka-
 ro entkrat svershel, no pokazal, ka je
 je pobolhal, taki ga je shkof oshitno
 od grehov odvesal, ino ga s velikim reš-
 nim telom obredil, ino ga taki teda na
 v keršhanško obshino gorusel.

Takšna je pri prvih Kristia-
 nih pokora bila. Ne je bilo sadosti,
 je se svojih grehov famo provedati, temuš
 grešnik je moget ostro pokoro delati ino
 dolgo, nerle kati je od svojih grehov odve-
 san bil. Taki she tudi Maj le tisti

33.
grešniki sadobijo pravo odvesanje gre-
hov, keri svoje gréhe spoznajo, nje prav
poshalujejo, ino stalno obeknujo, svojo
shivilenje se vsefema) poboljšati.

Epilogus.

O taki spoznajmo vsi, da smo grešniki,
poshalujmo naše gréhe is čélega ser-
pa, ogiblimo se vsega, kaj bi naš polli
grivalo. Da pač bomo pokasali, ka ma-
mo pravo volo se povernoti no se pobol-
šhati, taki nadomeštmo vse, kaj smo
komu na teli ali na dušhi naškodili,
vugiblimo se vsakie prilike na greh pe-
lajoshe, taki, da našo pobolšhanje nebo
šemo na en ghas, temuč ob kionja na-
šega shivilenja. Samo po tem napri-
ni (na toto viško) dobimo popuno-
ma odpusčenje grehov. Amen.

Na nedelo po baskijski.

Kaki škodliva je nesnajostnost
v restih baskiji.

ino ona je bila ena vdova, kiol štiri no
 osemdejet let stara, kera je ne s pirkve pri-
 mila, ino je nosh no den s postom no mo-
 litvoj Bogi slushila. Luki. 2, 37.

Exordium.

svoleni! Dnesni Evangelium med
 drugimi rešmi tudi v Jebe sadestha-
 ud posebne hvale od ene Sanelove
 zheri s imenom Ana, ino reshe, da
 je ona s postom no s molitvami Bo-
 gi taki svěsto slushila, da je ne od pirk-
 ve odstopa. Tota stara vdova nam
 vsem lepo peldo davle, kati bi tudi
 mi mogli vsaki den probashno Boga
 moliti, na Boga je smisliti, vsakto de-
 lo no opravilo s enim probashnim spo-
 minom sa zheri no dokonshati, poseb-
 no pati po nedelah no svetkih dela te
 probashnosti storiti, ki slushbi boshji
 priti, ino posebno besedo boshjo prasti-
 vo poslushati, ino se s nje navuzhiti,
 kaj nam je na sadoblenje vesnanege
 svelishejja potrebno. Resnistno, zhi te-
 ga ne vshinimo, zhi malogda na Boga

smisljimo, malogoda' Proga molimo; zhi
 ne premisljimo svetih resnij, nashie kjer-
 schanjske vere, zhi po svetkih no nede-
 lah flushbo boshjo samudimo, ino pred-
 ge no kerschanjske navutke smisli pu-
 stimo: taki je bode nasho vso misljenje
 no zilanje jamo v semeljske rephi oprerlo,
 bomo ~~je~~, kada de nam dobro, je prevseli,
 v nepreshi paki bomo pred troshta, ino
 taki bode nas vsakia skusnja jara obla-
 dala. Kaki skhodliva je nesnajoshnost
 v duhovnih ali boshjih rephi, to bo-
 te is moje dnefne predge zhuli. —

Prosecutio.

Bog je ja nashiega pervega oshie v ne-
 dushnosti stvoril, ino imi je eno pravo po-
 sunoma pamet, no takishno nagnenje
 dal, ka bi jamo to vshinil, kaj je
 dobro, neg' ti greh je vse tote dobre
 lastovitosti vub Adami no v njegovih
 otrokih skoro zela dolstkonsthal, taki
 ka sv. Apo. Pavel sam reshe: Gas vim,
 ka v meni, najmre v mojem mesi
 nizh dobrega ne prebiva.

Rom. 7. 18.

Bog nam je ja poslan pomošči dal proti
 taki v nami že sãkoreniti slošestosthi,
 posebno nam je dal sv. Sakrament ~~rešitve~~
 kersta, v kerem je nam potherbani grãh je-
 lo dolopere, samo tãa sãe te obšpũtino, tãaj
 is onega grãha pride - obšpũtino najprej
 nesnajostnost duhovnih ali bostjih re-
 šhi, otemnenje pameti, ino protistavljen-
 je dobremu. Šhi zhlouek tate od potherba-
 nega grãha pridãtãe sãa sãres je ladati
 pušti, tak je goštno nepresten.

Otemnenje pameti no nesnajost-
 nost rešhih bostjih ga v najvektih grãhe
 spravi, ino njegovã dobremu na sãporna
 volã ga zelo oškol podere. Negã tudi v-
 tem nam je Bog ti pomošči prishel, najprej
 s. lušhijo svelišestã vere. Šhi tãda
 zhlouek tate pomošči nesãe v hãfeti
 vseki, tak je sãhita sam srotã svojega
 pogublenja.

Kãjti odkod pride najvešã grã-
 hov, šhi nã od nesnajostnosti rešhih
 duhovnih ali bostjih? Prerok Oseas
 pravi: Nega niti sãe snãnosti na sãmli
 od Boga, sãto nã je lugaãje no vhanja-
 vanje, vmarjanje no potruvanje zelo

oblijalo: keru je keru sadela, da si ti
 to snanost od Boga svergla, taki ho-
 ptem tudi tobe sverghi, da si ti na
 sapoved boshjo posabila, taki hoštem
 tudi na tvoje otrokne posabiti. Taki
 Bog jam skus preroka Oseassa govori.

Od tega tudi Apo. Pavel s krašt-
 nimi besedami govori: Da so se ne po-
 trudili, snanost meti od Boga no od re-
 zkih boshjih, taki je nje Bog njihovi po-
 gibelni misli preti pustil, ka storijo,
 kaj se njim ne pristoji. Oni so se vsi
 slami ino kudobiami napsunjeni, s-šur-
 varioj, s-neslastnostjoj, s-škopostjoj, s-
 nastoboj, s-nevoščljivošjoj, s-širigom,
 s-golufioj. Oni so ja pravšnjošt bosh-
 jo spoznali, ali ne so nje hteli rasmeti.
 Keru taki vshinijo, so smerti vredni. — Pa
 resniško so veshne smerti vredni.

Rom. 1, 28. / 99

Vse to mi vsaki den vidimo na onih,
 keru so v reshkih boshjih nesnajosthi, pa
 vender pres vsake šerbi se resniše du-
 kovne, reshi boshje navšhiti. Od njho-
 viti grešnih djanjih hoštem mušhati, le
 jamo glejte na njih šivlenje ino sadex-
 šanje.

Vjetro stanejo, no se morbiti na pohitost
prekriskijo - to je pači vsa jutranja mo-
litva - potem grejo v štalo šivine ker-
mit, pači še kunejo, spotajo okoli
šivine - s kunenjom, s spotanjom se
ali den sašene. Potem grejo sred šiv-
vinoj na delo, ne misljo na dobro na-
kunenje, net na boga. Doklam' dela-
jo, kunejo no spotajo, ka je strah.
Kada je poldne, grejo s šivinoj do-
mo, njo na kermijo, pači kunejo okol-
nje. Kada se najejo, grejo drugoš na
delo, pa kunejo poleg. Kada je večer,
no delo dokončano, grejo k- večerje,
te pači spat, ka bi pred jedjo, ali po
jedi, ali prejden spat grejo, boga mol-
li, o to njim je namet ne na misli. To
je njihov red po delavnih dnevih - ge-
li den ne smišljjo neti na boga, neti
na svojo dušo.

Po nedelah no svetkih pi rao-
no pridejo k mesli, kači se saderšči-
jo pri mesli? S telom so v girkvi,
s misljenjom pači doma v štali,
ali na njivi, v goripati i. t. d. Tu
se okol voglejujejo, ne vejo, kelkoto-
lov ma jo mesla, pri podigavanji
namet dol ne pokleknejo, neti se

ne obrnejo k' altari. To se pri njih
imenuje pri meski biti, jr. mesko po-
pustkati. K' spovedi nje more nago-
varjati, opominjati, pripravlati, t.
j. k' postni ali vseumni spovedi, ka
bi svira tega tudi v leti gda k' spo-
vedi shli, to njim je namer ne na-
misliti, pati pre ravno gde'ker na to
pride, ka bi k' spovedi shel, taki
gre' k' spovedniki, vseme shiflo (water
noshter) von, smoti gde'kaj, ka jam
ne vej kaj, se ohol ogleduje, te pati
mu sashne dug sash bti, sashne sato
rivati no sashati, ka spovednika prafki,
ne premisli si grehov, ne obudi gri-
vinge, pati se tudi namer na spob ne
sporej, shi mu spovedniki katikone-
ga navduka da, ga namer ne postu-
sha, shi mu rezpe grivingo moliti,
nje namer ne vej moliti.

S obrejuvanjom (shpishanjom)
je ravno tak. Namer nesna, kaj je
oshivanje tela shripushoviga. Pres po-
boshnosti gre k' obrejuvanji, pres po-
boshnosti od obrejuvanja, od altara
prosh, pati hajdi von s. shirkoe, pati
v kashmo, tam se sashoji, sashne
shpotati, kundi, druge shentiti, ind-
nish pati shi se biti.

Je to po Kerschanškem shiveti, po Kerschanškem je Saderštati? Zel takšni ljudje morejo zavupanje meti, kaj do gda v nebesa prishli? — Od kod pa ti vse to pride? Od tega, da so v respik dostijih nesnajoski. Kaj bo konec njihov? — Pe kel, mantrave vestne. — Kaj je ali storiti?

Samaria, eno mesto, je ru velike strahé bilo postavljeno, kada so jeli sšeregi oroplanov (lebov) v tisti kraj prishli. né je popolni pšloveti na jefti, né kmetištki na njivi, net šivina na paški slobodna bila pred njimi. Vnogi so svojo šivljenje izgubili, ki so nje oroplani rastergali. Assiriansi ande, ki so te tam stanovali, poslali so k svojim krali Salmanasari, ino so sa hitro pomozh profili. Kaj mislite, kako smo pomozh njim je poslal? Morbiti prav velike no hude pse, ki bi nje pregnali — morbiti prav kunshtac jagre, ki bi nje spostrelali? Ne — kral njim je sebral dosti moznestho pomozh: On je sapovedal enega duhovnika ta poplati, kex bi nje sapoved dostijh vushil,

Kali bi mogli Bogu služiti. To je alitista najjačša pomoč, s katero je to hudo odverne. Sapoved boshjo, resp boshjo anda moremo snati, drugach bode ti divji oroplani tih grehov spres na oblast meli.

Čaké pati je vupimo sapoved boshjo, resp boshjo? Neli s medje ino Kirchianškega navukia? Predgo ino Kerschanški navuki anda passivo poslušati je enemu Kriffiani taki potrebno, kali vsalidenji kruh, kali Kriffušk sam resphe, da ihloveti ne shivi ob samem kra

Matth. 23, 13.

hi, temuch od vsalke besede, kera is vaf boshjih pride. Tali Bog tudi stas prerokia Jeremiaška resphe: Glejte,

Jerem. 19, 15.

jas bom spres toto mesto, ino tote kraje vse sla (vso hudo) poslati, da resphejo besede boshje poslušati. Tališni ljudje, keri resp boshjo savorsthejo, so tudi od Boga savorstheni. Sato jr. Apostol stariške opominja, govoresh:

Efes. 6, 11.

Vi stariški! Borredite vaše otrake v navukie, ino v straki Gospoda.

Epilogus.

O Duh sveti! presstheni sato, profimo

tebe, presiheni temnost te nesnajajšnosti
 is našega jezga, ino presveti naš s luph-
 jo svete vere. Oh obudi ino geni naš, da
 bomo je naučili te svete vere radi vsaki-
 li, ino tudi taki shiveli, kak naš vera
 vspe

Na nedelo po novem leti.

Sapovedi boshje obdershavati je né
shmetno, je pači hafnovito.

Žno Joshef je stanol, vsel dete ino njegovo ma-
 ter, ino je šel v israelško deščelo. Matth. 2, 21.

Exordium.

Doakrat je Joshef šlus enega ange-
 la sapoved boshja obmanjena bila: en-
 krat, ka bi s tim detetom ino nje-
 govo materjo v Egiptum pobegol,
 da mu Herodesh sa shivlenje grê;
 drugo krat, ka bi s tim detetom ino
 njegovo materjo se nasaj povernol v

Israelsko semlo. Joshef je boshji sapove-
di v falkokirat vpraši pokoren bit. Še v
nozhi je stanol, ino je velenje boshjo ispu-
nit. Ino on je stanol, v sel to d'ete ino nje-
govo mater, ino je shel v Israelsko deshe-
lo.

V tem nam sv. Joshef lejo peldo da,
kaki bi mi mogli sapoved boshjo hitro ino
radi isspuniti. Pres obdershavanja boshjih
sapovedih je ne mogoshe se trogi dospasti,
ne mogoshe v nebela priti. Mi ali ma-
remo, taki kaki je Joshef, sapovedi
boshje isspuniti. Ino sakaj tega nebi
vsigdar radi storili, da, kaki bomo
is moje dnešne predaje zhuli, je ob-
dershavanje sapovedi boshje ne smet-
no, je pa k' hafnovito.

Prosecutio.

Proq k'ozhe, ka bi mi poboshni biti. Šel
pak on ob tem k'ozhe, ka bi se vsega blaga
vsega veselja totega sveta odpovedati, ino
v pufichino iti mogli, no tam preshen-
janja moliti, se pospiti ino trapiti? Še
ne. On je telko storjenjih, ja zeli phi-

roti ino visoki svet sa naj stvoril, naki
 ne jama sa nashe potrebojhe, temu si tudi
 ti nashem veselji. Poshtenega rasveselenja
 je Bog ne prepovedal, greh je Bog ne po-
 vedal, greha je ogiblina, vse to drugo nam
 je dopusteno.

Nijeden phlovek po pravici nemo-
 re resiti, ka bi shmetno bilo je greha
 ogibati. Sa greha volo si phlovek ja dosti
 vesh more prisadeti, kati te, kada ne
 greshi. Lehko je je tega ogibati, kaj Bog
 prepovej, ino lehko je storiti, kaj Bog
 sapovej. To nam nash Svetsihar jam pro-
 veda. En mladenez je njega pital: Mo-
 ster! kaj mam vskiniti, da bom sveli-
 zhar? Kristski njemu odgovori: Ako
 hothesi veshno shivlenje dosepsi, tak ob-
 dershavaj sapovedi. Kolko naki te je
 takshnik sapovedih? Same dve: Lu-
 bi Boga, lubi blishnjega. Tel more
 leskisha ino povolnisha sapoved biti,
 kati je tota: Lubi Boga, ker je najvot-
 sha dobrota, ker je najmogateshni,
 ker naj po tem shivlenji vu veshno
 veselje nashe goroseti? O da bi phlo-
 vek Boga le telko lubil, kati on mor-
 biti god eno drugo stvarjenje, ali kati

Što popovčno blago lubi, taki bi sapoved
 ispunil, ino bi mu, kati on veliki vuphe
 niti poveda, iše dopušeheno bilo. Lubi
 sato Bogu, ino ti snasti bogat biti—
 lubi Bogu, ino ti snasti v zhafti biti—
 lubi Bogu, ino ti se snasti vejeti biti.
 Taki malo nam Bog sapovej, ino telko
 nam dopusti. Sato nemreemo drugashi
 rešiti, kati da je jarem ~~u~~ boshji fla-
 deti, ino bremen njegovu tehtid. Po-
 glejmo paki na to, kaj si phlovek sa
 greha volu prisadene. En giddavi, o
 kelko nepriliki, kelko nepovolno stih
 more prenesti prejd, kati se more tak
 vifotko posidishi, kati si sheleje. En šho-
 gri, kaj ma' pri vsem svojem blagi? Je
 en nevolen siromati, kati jam sebi nišh
 ne vafchi. Si nezhišti sčubi prošite
 ije no vero, niški ludi sdravje no ime-
 teti. S edno besedo, s grehom je došti
 vesh luda no prisadenjal, kati s kire-
 prošjo. Si hudobni ja sami rešjejo: Mi
 smo so tehtkih potih hodili, mi smo
 se sbrudili na pesti te hudobnosti. A
 kaj paki nam Bog gornaloshi?

Naj bo valano, ka je v obder-
 shavanji sapovedi boshje nekere šmet-
 nosti prihtashejo. Neprilike, preganja-

nja, kirishi no mantrę, — je she rešen, da
 si zhlouek sa s svetishenje more kaj prisu-
 deti, ali vse to je te lahko prati tem, kaj
 en grešnik more prestat, svun tega pati
 she, tier sa svetishenje dela, ne dela sab-
 stoju, temusth ma' lepo plasho sa to. Bog
 nam tudi s svojoj milostjoj pomaga, ka
 naj to gornalosheno delo leshi stane, kaj-
 ti tak' samo pol dela na naj pride, plasho
 pati popolnem dobimo — pati she na tem
 sveti nam Bog da frasho no shen, naj-
 lepska plaska pati je to snoterijo vepl-
 je, mir ino trost' duške, tieroga obzhu-
 timo, shi sapoved boshjo ispunimo. S tem
 Bog naj naplashta she na tem sveti, ino
 shi so ravno gde'keri med nami, tieri
 pri vsem svojem dobrem saderstvanji ino
 pravishnem shivlenji morejo dosti nevo-
 le prenesti, no si mislijo, ka so od bo-
 ga sapufcheni, naj sa tega volo ne doo-
 jijo, njihove saflushenja se bodo povek-
 shale — nisi nebo spablono, kajgoder zho-
 vek s milostjoj boshjoj dela; vezh tu ter-
 pimo, vezh mamu tam na dug pripisa-
 no — tam v nebesah bo nam Bog vse na-
 plashal, zelo en napitek' frishke vode,
 tieroga enemu potrebnumu damo. On bo

nam dal popsunem mero nebeskega, ves-
nega veslja.

27.

Taki naplaskuje bog tiste, kieri nje-
mu slushijo, kati nati svet svoje slushel-
nike naplaskuje? O lastilivi, neverni,
okanjlivi svet! Kati dolgo je Jakob
mogel Labana slushiti, paki kaj se je sa-
slushil? Ena superlavo Leo. Taki svet
svoje najboljše prijatele sanori. Israe-
litanski v Egiptomi vlovleni so najsa-
vershenejša dela mogli opravlati, pres
mira no potkoja — paki kaj so melira
plasho? Grobošti, špotaenje, nesmilno
bitje. Taki svet splashuje tiste, kieri nje-
ga ljubijo, no mu nagajajo. Sam Amaa
na gaulgah oisi, Zielst s gobavim bete-
gom Kaphitan okoli derzhe, Akhab sa-
volo Nabotovih goriz beteshen lesthi.
Gesabelo nsi pobjejo, Samson sguibi svoje
ospi, ino more tem drugim ki jospnehi
biti; Judah je na enem drevi zapro-
shi, Pelisarius petla. Melko jesero je
šhe sdaj šivoshik, ki oshikno svedo-
zhijo, kati hudo nje svet splasha. Mel-
ko jesero njih je, ki joshesh poveda-
jo, kati se njim sakoval, ino kati nje
plashuje ki šivoshikani, okanjlivi, sha-

larni svet. Svet njim oje dobro obespe, ali
 to, kaj njim obespe, je samo na eni strani
 paki premine. delo paki, kiero svet gorna
 laga, je veliko no simetno. Toto veliko
 no teshtko delo on plasha s enim krat-
 kim veseljom, kiero skoro perle mine,
 kati je vshiva — eno veselje, pro kierem
 nepovolnost, mersenje, grivanje, bo-
 lesnost pride, na drugem sveti paki vesh-
 no terpenje. Taki svet svoje flushes-
 nikie plashuje. Odo bi takishnemu ne-
 sahovalnemu sveti flushil? No o ti
 smilen Bog! Kolko je tistik, keri to
 mu sveti flushijo. Kada Bog ali na
 mesto njega spovedniki sapovej, ka bi
 ubogim darovali, je postile, Boga
 molili, ki boshji flushbi, ki spove-
 di shli, no ki majo sa to govshno
 veshno plasho, o kolko spovshavan-
 ja majo pri tem, zhi paki njim svet
 veshe na ples iti, zele noshe o kiersh-
 mi biti no spovitati, ino she kaj vesh
 takishnega, o to so hitro ki vedi. Ke-
 li so takishni Kristiani prav ne-
 spametni ljudje, ki si sa svet telko
 prisadenejo, paki nish ne dobijo? Oni
 veselje no nasladnost tega sveta tak

189.
lubijo, kaj pač sadnighi najo da to? Nish,
zelo nish drugo, kak Strudjeno telo, bole-
zho glavo, pogubleno sdravje, ranjeno
dusko. —

Epilogus.

O taki naj tebi, ti nesahvalni svet,
sluski, gdo ti zhe — mi hoshemo Progi
pushkiti, kajti v njegovi sluski ma-
mo najmenje dela, pa ti največjšo pla-
zho. On ne sapovej velikho, ne sapovej
nish skmetnega, ino pri njem je nish
ne obstojn. Hoshemo sato ogibatje je
hudega, hoshemo dobro vsheniti, bosh
je sapovedi obderstavati, proboshni
no pravishni biti, Proga lubiti, blish-
njega lubiti, po kersehanstnem tudi sebe
lubiti — ino taki je vola boshja spunje-
na. Naplashedo nam je gushno. O taki
prosimo tebe, dobrotlivi Gospod Bog, a-
krepji, objashi nasho dusko s tvojo mi-
lostjo, ino obudi, geni naj, da bomo ra-
di tvojo sveto sapoved obderstavati, ino
taki to veshno veselje sa plasho da-
bili. Sa tebe prosimo skus Tesusha
Kristusha Gospoda nashoga. Amen.

Na I. nedelo po treh Kralih.Kak greh sa grehom pride.

Jesuh pač je gorjemat, kak na letih, tak
v modrosti ino mitosti pri Bogi ino lu-
dek. Luki. 2, 52.

Exordium.

828;
Lepše kvate pač nemre biti, kak je v
dnešnjem Evangelji od Jesuha kvata. Ino
on je gorjemal, kak na letih, tak v mo-
drosti no mitosti pri Bogi no ludem. Mod-
rost no krepost je najveljše, sa kim je
shloveti potruditi no poškerbeti ma. Le
s. modrostjo no krepostjo je shloveti Bogi
no ludem prav dopadno. Ino to je Je-
suh šhe v svoji mladosti mel, ino je v
tem od dne do dne gorjemal.

Keršchanški Starishi! o kak
povolno, kak lubo bi vam bilo, da bi
vašhi otrohi, tak kak ti mladi Jesuh,
v modrosti no shednosti šhos gorjemali,
da bi se od dne do dne šhos vseh dobre-
ga naučili. Dejnikno nega sa starishe
veljšega veselja, ne lepše dopadnosti,

Kakšni sili pridne, verle no dobre otroške
 majo. Takšni otroki rasvelejo svoje star-
 ške, svoje vuzhenike, no vsakega phlovetka.
 Neg' jel je temu tak? Jel pači vaški
 otroki od dně do dně gorjemlejo v mo-
 drosti, v dopadnosti, v snanji ino kre-
 nosti? Ah ti smilen bog! oni ja gor-
 jemlejo — pači ne v modrosti ino shed-
 nosti, temuš v grobosti, nesahválnosti,
 nepokernosti, suprotivnosti, nedostojnem
 saderstvanji v zirkvi, v shkoli no do-
 ma. O žalostno takišno gorjemanje!
 Kaj bo s takišnih otroki? O lučesni-
 vi stariški! pasite, da nebote enkrat
 viditi no shuti mogli, kakišni hudobni
 ljudje bodo vaški otroki, kajti je sna-
 no, no bo tudi moja dnešna poreda po-
 kasala, kak falinga sa falingoj, greh sa
 grehom pride.

Prosecutio.

Ški vaški otroki še sdaj vupajo sa-
 poved boshjo prestopi, tak bodo si du-
 še menje s tega napravli, bodo duše
 menje na sapoved boshjo gledali, ino
 že sdaj edno sapoved boshjo prelomi-

ja, bodo pöllam dve, tri ob enem prelomi-
 ti, kajti she te neda misliti, ka je boshja
 sapoved edna taki prta kak druga, no je mo-
 re odderšavati edna taki kak druga. Ker
 enkrat edno sapoved prelomi, tisti je she
 nagnjen, tudi druge sapovedi prelomiti.
 So tudi takšne pregrešitva, ki edno dru-
 gem kakti rokio davle. Jakobovi sinovje
 so. Sperevga svojemu brati Boshefi famo ne-
 voščlivi bili, po nevoščljivosti je pri-
 šlo jovraštvu, po jovraštvu she vola-
 ga umoriti — ino sadniže bi ga tudi bili
 umorili, da bog nebi bil po posebnem
 nashini ga obšhual (obvarval). Ta she
 en takšni zhlaveti, ker je v mladosti
 dober no pridni bil, ino je she polli du-
 go tega deršhi, kaj je v mladosti na-
 vuškil — she en takšini, ako je enkrat
 skušnjavai preči pušti, ino grešhi, bode
 tot greh, keremu je je perle dolgo branil,
 drugokrat she lahko vshinil! Ker en-
 krat kaj vkradne, ali koga vkani, ino
 freshno odide, tisti bode drugokrat she
 s. velikoj segurnostjoj kral ino vkaju-
 val. Peter je svojega moistra enkrat
 satajil, ino she je pripraven bil, njega
 drugo, tretjokrat satajiti, no she s.

prifejaj poterditi, da ga ne posna. Pri vsaki stopinji je Peter globlje opal, pač Peter, ker je malo perle takihno stalnost, takihno vernost obetal.

O moji lubi kerškanski starifni! Ši she enega Aposztola prvi gréh tak hitro na drugega, na tretjega prelal - Kati paklo bode s vafimi otrokimi, keri si she idaj is prelomenja sapovedi boshje nisi ne napravijo? - Defnišno, ker enkrat kiradne, tisti ljudi vkanjuje, tisti tudi lashe, tudi kirivo prifeshe - ino ker je svojim staršim nepokoren, je tudi svojim naprejpostavljenim nepokoren, ker she idaj ledišken neshifto shiri, bode she potlam o sakioni Totruwal, ker she je o mladosti vadi ogovarjati, she bode potlam s tem velikim ogovoritel.

Pati, o smilen Bog! Kaj she vesh s tega pride? O is tega pride, ka je zhlavek teda vshaji škoro primoran eden gréh s drugim pokriti. Davida je pohotnost napelala, ka je sheno svojega svetega flushebniha Uriašha is prelomenje sakiona sapelal, neg' jel je jamo pri tem ostalo? O ne, potem so prišple she druge strašne pregrešitva. David je vshaje spomal no vidil, ka je

njegovo kraljevsko poštenje), ino njegova
 tobdajna nekrivnost ki spoti djaka, je
 spoznal, da njegovo grešno djanje krah
 biva safluski, s. keraj se mu je ljudstvo
 tudi grozilo. Kaj je teda vskrinil, ka bi
 toti spot pokrtil, no odvečno jeditost
 ljudstva ino Uriašha? On misli sem ta,
 ka bi svoje grešno ginenje sakrtil, ka
 nebi na sagelabja rastirjhan bil. On sa-
 to postane vhanjlivej ino nerejnijhen,
 neq da mu to ne vata, tak si on, o straš-
 na reš! naprejseme, rasthaljenega Uria-
 sha is pjeta spraviti. Kaj je natianil,
 to je vskrinil, on je Uriašha dal umori-
 ti. — Pilatusth je dobro snal, ka je se
 sušt nedušen, ino ga je tudi htel o-
 sboditi, on je vse storil, kaj je mogoshe
 bilo, ka bi ljudstvo vkrutil, pač je na
 slednje le privolil ino dopustil, ka se
 ga se podkujsteni ino saflepleni šidovi
 po neduškem krishali (na krish ras-
 peli). Sa kaj je Pilatusth drugasth vski-
 nil, kač je mislil? Sa kaj je on enega
 zelo nedušknega temu šteklemu ljudstvi
 prejšidal? Lotki je bil toti: Pilatusth je
 dobro snal sa svoje krivise, je snal,
 kač je ljudstvo gulil. Trojesh je sato
 ljudstvo, ka ga nebi pri bejari satasthi-
 so, je njim nedušknega Jesuša miš-

pustil, naj ga vmorijo, kati so natiani-
 li. S tem je Pilatovi proje krivice sarkil.
 Taki, vidite, gréh s. gréha pride. Naj bo-
 derali s. vaših otrok, ki so še sdaj vel-
 ki gréšniki? O kolikokrat je sna pri-
 goditi, kta se sna zhi muži na gréh na-
 pelati, ino satem, o strastna reš! s.
 v. nebo krivostnim djanjem hošne svojo
 pregrešstvo sakiriti. O nekia šenitka,
 káda enkrat svojo divištvo sašpila,
 misleša, da je sdaj taki nemore dobro o-
 šeniti, s. svojega neštiskega šivlenja
 meštario napravi, no šne potem neuduh-
 ne mladene sapela. Šeki fin gré-
 špilat, misleš, da bo kta dobilka,
 pači je pri tem navadi okanjavati.
 Šeki je enkrat slashe, pači te svojo
 prvo lash s. enoj drugoj potirije, to
 drugo s. tretjoj, ino taki postane
 pravi grivi lasheš. Taki je zhlöveti
 sna ul gréhe saklopaki, ški je le en-
 krat v. gréh pušti.

O kati bi nas anda moglo strah
 biti pred gréhom, ker nas taki neštis-
 ne napravi. O moj zhlöveti! ne misli
 anda. Samo to bom vshinil, ven dru-
 gash ne bom nish kučega vshinil, né ni-

jeone sapovedi prelomil. To je faljeno-
 ker je enkrat od pravega pota, proste
 obernje, ker enkrat sajde, tisti she ne
 vej, kati dalešh bude prišel. Shi zlo-
 veli en kamen v roko vseme, no ga
 enkrat s roke spuſti, te ga she nemre
 veſh ravnati, kam bi oſaſti mogel.
 Raono taki zlovelj ne vej naprej,
 kelko hudega bo is samo ednega gre-
 ha prišlo. Velki greſhniki, ki je ſojaj
 globotko v grehe ſaſkopan, je s ednim
 ſamim grehom poſpeteti napravil, ino
 kaj je ſojaj s njega? Ena ſama ſtuſt-
 njava je bila ſerva kliza, kera je
 poſlam isniknola, gorſtaſla, hiſi ſad
 doneſla, ino toti ſad je je poveſiſtal
 na ſtotine.

Epilogus.

O taki dobro paſite na vaſhe otroſke, pa-
 ſite paſi tudi na ſami ſebe, da neboti ſa-
 mi njim s beſedami ali s djanjom po-
 huſhanja davalj. Snajte, da s ene ſame
 iſkre je ſhe deſtilirat velki ogen naſtal.
 Taki eno ſamo poſhuſhanje, kero vi vaſhi
 dezi date, ſna ſroſi njihovega veſhnega
 pogublenja biti. Vi ſinooſe no ſheri paſi

zhuvajte (varte) je vsake grešne prilike,
 kajti ker nevarnost duše, v nevarnosti
 preide. Obladajte vsako skušnjava vska
 ji v posvetki, kajti v posvetki špe je
 laški je proti postavitu, potlam je duše
 shmepe. Kši je enkrat grehi prekipstite,
 taki bode duše vlishko oblast shes vaf mal,
 ino, ino bode vaf sadniph taki premagal,
 ka je mu namer nebote vesh mogli proti
 postaviti, ino taki bode vaf v. zhafovito
 nepresho ino vu veshno pogubljenje spra-
 vil. Amen.

Na II. nedelo po treh Kralih.

Kaj je sa freshen sakon potrebno.

Postovanje je napravleno v Kani Gali-
 lai. Joh. 2, 1.

Exordium.

To je najpervi zhadest, kaj so njih Evan-
 gelisti od Jezusha popisali. Jezus je Na-
 zareth sapustil, ino je v Kafarnaum se

podal. Ta idosh je je obernal nad Milano
Galileanško, gde so ravno eno gostuwanje
meli. Pravili pa ti so tudi Hesusha ino nje-
gove tovaršhe, To posebno pri totem go-
stuwani je bil on žudeški, ona dobrotla,
kero je Hesush storil, kada je voda na vi-
no obernal, ino s tem taki te povablene,
kaki tudi domašhe rasvefelil.

Než? kada m. l. Kir. is Evangelja
shujete, kakishno fresho ino shegen je
Hesush totemu sationškemu parli princ-
jel, si vender nekteri misli: O da bi tudi
jas taki freshen bil, ka bi Bog tudi mojo
hisho blagospovil (poshegnal), ino mi po-
magal v nevolah, suprotušhinski, v men-
kanji no stradanji. Imej poterpelje, moj
ghlovet, ghi ravno ti dobrotliivi Hesush
v peršoni ne pride ti tibi, imash vender
njegove naukie ino vliasanja, kaki v
tvojim stani snash freshen biti. Ghi ti ran-
no Bog nebode taki oshitnik žudeškov
delal, bode ti vender svoj shegen proshal,
ghi bosh le njegove saposvedi obderšaval.
Das te hošhem ti tem nasotiti, než
morem s Aposhitolum Petrom reshti:
Srebra na slata nemam, kaj mam, to
ti dam. Drugo ti nemam kaj dati;

Kaki en navuki, Kaki v tvojem sakionf-
kion stani smash freshen biti. Sato re-
shem: Shi sakionfki hoshpejo mirno ino
sadovolno shiveti, taki morejo 1.) je pro-
ti endrugem taki sadershati, kia do en-
drugega shimali, 2.) endrugemu fla-
bosti prenesti, 3.) v svojem nakane-
nji ino djanji ednaki biti. —

Prosecutio.

1.) Bog je sakionfki stan sato noterpostavil,
kia bi ljudje taki freshenfki biti. She v sa-
shetki sveta je on rekhet: Ne je dobro phlo-
vetki jamemu biti, hoshem nijemu eno
pomoshniso dati, kiera bode shre njega.
Vjesnajoshi Bog je ali she speretkon-
za ki sakion savolo tega noterpostavil,
kia bi endrugemu ki pomoshpi biti.
Shi paki sakionfki v svojem stani ho-
shpejo freshen biti, taki morejo endruge-
ga shimali. Prodo paki endrugega shi-
mali, shi je bodo taki sadershali, kia
do je endrugemu dopali.

Gen. 2, 18.

Postavim ali dve spametne per-
shone, moshkega no shenshko, kiere
dve pershone sta pri jamima jebi dob-

ro premislile no presklimala, da bota
 endrugača lubila. Ouedva si anda na-
 prejšemeta, v- sakotiski stan stopiti. Ja
 perwa, morbiti famo kievna lubešen, na
 skoren mine. So, kaj je njima je perle naj-
 bol dopalo, to hitro mine, ino satem dru-
 go nish ne ostane, kati skimali endruga-
 ga - famo to tuda sakon vkunderishi.

Da kati bota endrugača skimala, taki je
 moreta prti endrugem spanetno sader shati,
 ino obadva dushtroshi projega stana spuni-
 ti. Spanetno kati je bota prti endrugem
 sader shala, ghi bota dobrote no pobolno-
 shi taki kati nevale no se protio shine ed-
 natko pornefla, ino taki ali fresho no ne-
 fresho med sobom si talala, ghi bota en-
 drugemu postregla, ghi bota endrugemu
 sid vsem svetla, ghi bota endrugemu pre-
 henjala, ghi ne bota endrugemu nish pre-
 pravila, ghi bota eden taki kati drugi
 vfe v lepem redi der shala. Mosh na
 je vame te skmetnefne posle (arsavila),
 kajti ti tem vesh razuma treba, shena
 kati ma na se vsaki prashnost ino red
 pri kishi, ino druge leskifne posle. Mosh
 more bol ti vsemu misraben biti, she-
 na kati bol ponisna. Mosh more biti
 prti shen no stalen v tem, kaj ma storiti,

Shena more biti bol prijatelna no postresh-
 liva. Mosha dušnost je, da svojo hišo
 sovsem potrebnim offerbi; shene dušnost
 naki je, da mertužljivo (šparno) s tem
 gospodari, kaj moše tak šmetno pri-
 pravi. Mošk je ladavej (ravnitel) hi-
 she, neg' ne sme prenažel biti, shena pa
 naj sné s prijateljnimi besédami njega
 vtirotiti. Tak bota mirno ino sadovolno
 shivela. Naj sato nijeden ne pravi: Ti si
 mi né potreben, ali drugi: Jas te ne po-
 trebujem.

I. Cor. 12, 21.

To je ali najprevo, kaj je ti-
 mirnem ino sadovolnem shivlenji saktionških po-
 trebno, najpre, da je vsakiški terji taki
 biti, ka ga ov štvima.

Neg' kati inogi no vnoqi v tem ja-
 lijo, ki samo shetejejo, le enkrat oshenje-
 ni biti — né mislešhi, jel se bodo pogajali
 ali né — né mislešhi, jel bodo endrugexa
 mogli offerbeti ali né —. Ino to jel štati,
 ka je telko neprestnih saktionov. Samo-
 kerona lubetn nje v saktion vela, kice-
 ga bi she morbiti štre. pol leta radi
 drugosh rasvegli. Morbiti she sa nehe-
 ri tuden endrugexa švertita, kudita, so-
 vrashita no kuneša. V takišnem sa-
 koni je teda she na poeti rekiel. —

2.) Druga k-prešnem saktioni potrebnost je prenesenje slabosti ino faling. Saktionfki morejo s endrugim potepenje meti, ino endrugaga ljubiti. K-prenesenji endrugaga faling je potrebno, da vsakfki potiashe, ka mu je zhal, kaj je falil. Naj je ali pri takfshnih prigodenjih endrugaga ogneta, naj eden ne kaj prenese, pati drugi ne kaj, naj se eden drugemu proti ne stavi, naj je raj k-endrugaga shagam privadita. 1. So. Ap. Pavel rophe: Vid vsaj ponisnosti, krotkosti, ino toplivosti endrugemu prenesete.

Neg' verifikat so takfshne opravila, ka je shloveti shoro nemue shemera (jese) doeshaki, verifikat je betestnost proti vnoshivosti ino jese, verifikat od velke sherbi pride merovanje na kreganje. Ne ki shloveti je namer ne takfshne natu-
re, ka bi mogel slabrega kaj opravi-
ti, ali s toplivostjo kaj hudega pre-
nesti. Pri tem je teda dobro, ka se in-
drugaga ogneta, doklam se shemeri ali
jestnost ne ohladi.

3.) Tretja k-prešnem saktioni potreb-
nost je pogodba ino ednakiost v nakti-
nenjih ino djanjih. Saktionfki se vkupa-
veshejo, ka bi endrugemu k-poleh-

Kotenci no ki pomostki bile, ka bi endu-
gemu to breme tega plana pomagali nositi,
ka bi mosh to shelel, kaj sheba, shena
paki to, kaj mosh. —

Nej o kelkikrat mosh kaj takiste
ga sheleje, kaj je sheni odurno — kelko-
krat shena sheleje, kaj je moshi nepo-
volno — kelkikrat mosh to vshini, kaj
sheno shalosti no jesi: on ne sherbi sa te
svoje, temish je pri shvili sadershava,
ali je v nedopusehenem, greshnem to-
varshvi otkol potesle, ino svojo sheno
sred otrokmi v nevoli no shalosti pustiti
doma shadati. Kelkikrat shena vshi-
ni, kaj je moshi suprotno ino odurno:
to, kaj mosh s shuli ino trudom prigna-
vi, ona nepovratno rasmeshe, vesh pre-
pravi, kakti pripravavi, ali tudi v ne-
spodobnem prajdashvi saktionfko swestost
rasterga, otrokom pohujshanje davle,
no jelo nisho nefreshno vshini. — Da ti
moj Bog! kakti bi pri takishnih saktion-
fkih mozel mir biti no sloshnost?

V shem paki bi saktionfki ali mog-
li ednatke misli biti? — Posebno v se-
branji tabarshva, v sebranji no rau-
nanji derzhine, ino v gorvreejcaji projiki

04.

P. 100, 2. pp.

otroki. Na sebranje tovarštvov gledeste
shujte, kaj kral David pravi: Jas pre-
tomnija odurjavam — Rozheptega (ku-
dobnega) jas ne spoznam — Ker svojega
bližnjega na škrivnem ogovarja, tiste-
ga preganjam — Kerega ošhi so prevet-
ne, ino kerega serze nedofilivo, s tistim
nedem ki mihi — ki giddavi naj ne sta-
nuje pri moji hiši. — Pravishne lu-
di si anda salkouški morejo sa prijatele
sebrati, temu pravishnemu naj bo njho-
va hiša ino njhovo serze oderto, s
pravishnim naj pajdashtoo (tovarštoo)
majo — takishnik pati, keri tashi ino
smishlene pripovešti od kiske do kiske
nosijo, se naj varjejo, kajti takishnik
je nepokoj ino spakto delajo. Naj pati
je tudi fami shuvajo, da nebodo endru-
gega ogovarjali. — Na sebranje ino
favnanje Derzhine gledeste shujte pati,
kaj kral David pravi: Jas gledim sa
kimi svistimi v desheli, oni naj pri-
meni stanujejo, ker neomadeshno shi-
vi, tisti bo pri meni flushil — ki pre-
vsetni nebode pri moji hiši prebival,
ker krivizo govori, tisti je meni ne-
dopadne. — Kaj so sato škerni gospo-
dari no gosprodnje, tisti gledijo takishno

ibid.

derzhino dobiti, kera so svešti, ino poleg
 sveštosti tudi pridni no pobashni. Taki
 shi derzhini teda tudi vesji gor' ne nalasti
 jo, kati njim je mogoshe vspliniti, taki
 shim te tudi dajo, kaj njih grê. — Na
 gorsredjenje otroki gledesh je paki najbol
 potrebno, da sta mati no shena. čona
 tie nišli. Ali ravno tega je najmenje
 snajde: nekerotkrat si otroki kashitigo
 šaplushijo, osha nje koshe kashitigati,
 mati nje sagovarja, no je sa nje gor
 veme. Najhujšjo je paki to, kada
 osha no mati pred svojimi otroki
 kruneta, shpotata, klejeta endrugega,
 ino taki svojim otrokom navukha da
 sa, kati bodo poslam bol snali hu
 dishi flushiti. O kati dobro bi bilo,
 da bi pri tem osha no mati ali mati
 no shena vsigdar čonakha bila, endru
 gega vsotila, kaj je treba sa dobro
 gorsredjenje otroki: o da bi si pri tem
 kielko je mogoshe, prisadela, ka bi
 tudi njuni otroki se poveksharali
 v modrosti ino milosti boshji, ino se dopa
 li boji paki ludem. —

Epilogus.

Sato ti sadnjemu vse tište, keri se miš

66.

I. Cor. 7, 29.

Tob. 6, 17. 22.

lijo v sakramenti stan prodati, opomenem
s besedami sv. Ap. Paula, ker tako gova-
ri: Ker je misli meniti, naj je sheni,
jamo le v Gospodi. Kajti, kati Archan-
gel Rafael mlademu Tobiasi reče, ke-
ri tako v sakramenti stan stopijo, kati bo-
ga is' svoje misli ino is' serca vrnit pre-
jo, ino tako jamo projo naslednost shiri-
jo, kati kati konj ali mula, ki pamesti
nemaj. phres tiste ma hudish oblast.
Ti patk v strahi Gospodovem ki sebi
vsemi devotko, god is' lubesni protiofio-
kom, kati is' kerone pohotnosti.
Amen.

Na III. nedelo po treh Kralih.

Od pregreškovih proti veri.

Desnisko varen povem, ne' sem v Israe-
li takishne vere najshel. Matth. 8, 10.

Exordium.

Oglejte, en štotnik (kajiban ali Haup-
man), en taki velki gospod je ki Jesu-

ſhi poda, ino je njemu molil sa hlajsta svo-
 jega. En taki velki goſpod je taki ponidi! Las-
 ſvetila je njega vera — vera, kiera gir hve-
 ni vuppenſki imenujejo oko te duſhe, ve-
 liko vridno oblehala, pres kierega ni ſhe
 nemore ti nebiſhem goſtuvarije priti ko-
 renika, is kiere vsi lepi svetli kiefſhanj-
 kih krepotih rajejo — vera, kiera je naj-
 moſtnoſho orastje sa vsoti kralſtvo ne-
 beſho — tota vera je njega rasſvetila. to-
 ta vera, kiera je Kananaiſki ſheni po-
 magala, ka je njena ſhi odravila — tota
 vera, kiera je ſheno dvanaſet let kieri
 tekoſko Dravo ſtorila — tota vera, ki-
 ra je Marthi pomagala, ka je njeni
 brat Lazaruſh ſhe ſtiri dni mertvo
 teſheſhi od mertvih ſbudjen — tota
 vera, kiera je Magdaleno na taki ve-
 liko pokoro obudila — tota vera je
 rasſvetila ſlotnika dneſhnega — tota ve-
 ra pati je njemu tildi pomagala, kaj-
 ti na njegovo proſhrije Kriſtuſh reſhe
 ſhati ſi veroval, taki ſi naj bo. — Vera
 ali vſe premore, ſhus vera ſheloveſi vſe
 od Boga sadabi — pati ni ſhus eno ſla-
 bo, na pol mertvo vera.

O da bi Kriſtuſh sdaj na svet pri-

shel, ino bi svojo vero med Kristiani
 istkal, bi njo vendar dolgo mogel iskati,
 ino delepti iti, perle kati bi onega tak
 štega najshel, kati je ti štátnik dneš-
 nega Evángelja. Kajti broj (štivencije)
 takh nevernih, krivovernih ino slabom-
 nih se od dně do dně povečikha — štá-
 no dosti je onih Kristianov, keri dru-
 gah verjejo, drugah shivjo — keri se sader-
 shijo, kati Daganini (Masdi), keri sato
 keršhanški veri, ino nje poshchitiki spót
 delajo. To so tišči, keri dvojujejo, tišči, keri
 so nesnajoshi, ino tišči, kerih saderhanje
 je zelo drugahšično, kati nje vera vashči.
 Ino to so tišči, keri proti veri grešhijo, kati
 ti bo moja dražhna predga pokazala. —

Prosecutio.

Ti prvi, keri proti pravi veri grešhijo,
 so tišči, keri dvojujejo nad veshnim nápla-
 zhilom, ino nad veshnoj káshčigoj. To so
 oni, keri se radi sa vuphene lino spámeti
 deršhijo, pak vendar oshitno pokáshčejo,
 da so slejsi, ino zelo male spámeti. To
 so veliki grešhnik, kajti oni s svoji-
 mi guphi dosti nashčodijo, ino dosti hu-
 deza femena med ludi posejajo, oni tišči,

Kteri so taki ne posebno obšojehi, she bol
smotijo. Has se morem zjudovati, da pri
vsaki mesitrii, pri vsaki kumštiti le en
vuzhen zhlaveki sna hasnovitega no dobu-
ga navukia dati, kati to katišnigoder
sametensi vuzajo zhras rephi so. were
oshpottivo gavoriti, ino so. pižno tolma-
ziti, od kierega ravno telko rasmijo,
kati eno dete od boja? Morbiti so takšni
spametliuzi prav zhištega perja, taki kati
so bili sveti oshaki ino zirkiveri vuzhu-
nikii, morbiti se prav Tepega reda der-
shijo, se pianosti, prevselnosti ino oše-
ga hudega verno oziblejo, da je sa taki
rasvvelhene derstijo? O kaj bi? Hu-
dobni tudje so, keri poterdijo, kaj kirio-
verniki rephijo — pati s svojim nespa-
metnim ino hudobnim gupkom she dru-
ge spashajo.

Ti drugi, keri proti pravi veri
greshijo, so ti nesnajostki, takšni najm-
re, ki so prekonanji, ka bi se potreb-
ne navukie kerschanške vere navukili.
Ne je sadosti, samo kaj malega od kers-
chanške vere smati, temuzh Kristian
se more vuzhiti, kaj najvezh more.

Kaj povite od takihnih Krifianov, keri
od najpotrebnejših naukov Kerfchanfke
vere ghero zelo nifh ne vejo? Vel so ma
vovrni ali fo nevernikii? Ne edno, neki
drugo, temufh ani fo kakiti eden od shla-
ka vdarjen, ki je ne prav fhio, ne ze-
lo mertev.

Paki je vender takifhne nesnajofhufhi
dofhi najfi. To vfe po tem pride, da ne
poflufhajo befede bofhije, ino ghi ravno ki-
pridejo pridejo, taki fi nifh ne sapomnijo,
sato tudi doma neza nifhfhoga spomenka
od tega, kaj je v firkivi vufhi. Deza ne
pridejo ki Kerfchanfhem nauki. Da je
ali nifh ne nauufhijo, taki tudi nifh ne
vejo, namer ne snajo, kaj je gréh, ne sna-
jo, da je gréh najvekfihno hudo sa phtoveha,
ino najvekfihna zamera pri Bogi, ne snajo,
ka je potrebno je greha no gréfhnih priliki
ogibati, sato je tudi ghebofh po fhovedi
na najpovernejo v to odurno temo svojih
navadnih gréhov. Taki fhivijo v mlado-
fhi, kakiti je poklam? Podajo se v sa-
konfki ftan, paki gorsredijo otrokii taki-
fhe, kakiti fo oni fami - nesnajofhufhe. Kada
je njim teda povida, ka fo dufhni svoje
otrokii ali fami podvufhiti ali nje podvu-
fhiti dati, taki rezhejo, ka majo s- fhivi-

noj dosti opravila. O ti smilen Bog! tak
vam je vašta šivina bol na škerbi, kak
vašta duša, ino duša vaših otrok!

Se še rešen, da je en teshastiki, en
delavni zloveci nemre vse naučiti, kaj
kerščanská vera v sebi saderstava; áti
telko je pač vnder vsakih dušen je na-
vuzhiti, kaj mu k' sadoblenji svetljen-
ja treba snati. Neg' kelko je takihnih
Krišcianov, kerí od tega škoro zelo ništ
ne vejo, po tem pride, ka je telko filot-
vize, telko laskih, telko svaje, telko
krivize, telko tatvine, telko kurvarie
no sakonprelomenja vzhini. Vsega tega
bi se menje vshinlo, da bi se ljudje po-
trudili, kerščanskíh naukov je na-
vuzhiti.

Ti tretji, kerí proti pravi veri
greshijo, so tišči, keríh saderstvanje je
pravi veri zelo na suprot. Kríščup
je šhidovom, ki so je s tem štimali,
ka so Abrahamovi šinovje, nasostho po-
vedal: šhi ste vi Abrahamovi šino-
je, tak štarte Abrahamove dela. Tak
tudi mi, da smo Kríščiani, moremo
Kríščupove dela štoriti. Kaj nam
kajni sa Kríščiane je imenovati, šhi
ne nasledujemo Kríščupha? On je naš

Joh. 8.

osha), taki moremo biti njegovi pokorni
 sinovje — on je naš gospod, taki moremo
 biti njegovi svetli hlajpi, on je naš ou-
 zhenik, taki moremo biti stalni njegovi
 jogri. Drugash, kaki su. Leo reče, je sab-
 stajni Kristijani imenujemo, ghi smo ne
 Kristušovi nasledniki. Ali kaj je go-
 di? O ti smilen bog!

Česero ino jesero je Kristijanov, ke-
 ri Kristuška, ghi ne s besedo, taki v
 djanji satajijo. Kada boš nje pitat od
 ghitionostih te vere, bodo se sa najoerničke
 Kristijane deržali, ghi na njihovo sadu-
 shanje gledish, bodo se kaki neoerniki
 skasali. Oni vejo, šta je Kristuš bil po-
 nisen, oni pati v gidošti no prevetno-
 ši je napuhavajo kaki eni Fariseari.
 Neli je to taki, kaki da bi s djanjom
 rekli: Ne sem jaz Kristijan, ne sem
 Kristušov naslednik? Oni suajo, kaki
 je Kristuš od detinstva no do smerti
 ghit v jromashavi bil, oni pati kaki
 eni Publitanii si naš no den glavo te
 vejo, kaki bi svojo blago mogli povek-
 štati ali po pravisi ali po krivizi.
 Neli je to taki, kaki da bi s djanjom
 rekli: Ne sem Kristušov naslednik?

Oni snajo, kakli je Kiristush potepilivi bil,
ino kakli je slabosti tega zhlovetka prene-
fel, oni pati se ne vstati najmenjše respi-
vobo she svadijo, ino pojemu blisnjemu
shelejejo kudo vspiniti. Neli je to taki,
kakli da bi s djanjom rekili: Ne sem
Kiristushov naslednik? Oni vejo, ka-
je Kristus je postil, ino vsi vsem ostro
imernost dersthal, oni pati shoro na-
mer enega sapovedanega popta ne der-
shijo, xeli temush v prekoronosti
vse fele (forte) shiveshi s djanjom po-
kashejo, da ne so Kiristiani. Deshe
sato so Hieronymus: Kakli bomo ali
rekli: Gospod, gospod, shi sametavamo
sapovedi tistega, kerega sa gospoda spo-
snamo? Kaj bodo ali rekli. Mudovi,
Aaidi ino Krivovernikhi, kada bodo
vidli ino shuli, kakishno je med Kiris-
tiani obteshenje tih firót, kakishno
Krivize tih podnikov, kakishno golufa-
nje tih povetishkih, kakishno okan-
juvanje tih vershgo ino meshter shikh,
kakishno shrotanje no presteljanje
tih prostih ludih? Kaj bodo rekili,
Kaj bodo mislili, kada bodo med Kiris-
tiani vidli no shuli od tatkine ino
tolvajshva, od okanjivanja ino so-

vrashčva, od piansčva no bitja, od kuor-
varie ino lotruvanja? Nebovoli rekili,
da je kersčhanščia vera jama škastlivost,
kera je v djanjih došti huišča pokaske,
kaki keragodi kriva vera?

Taki vidite, veri kersčhanščii špnot
delajo vsi tišti Kristijani, kieri nad per-
tini rešnipami kersčhanščie vere dvoju-
jejo, ino šče druge spashajo; kieri so
v rešniški te vere nesnajoski, kieri
saderščanje je pravi veri žepa, na špnot.

Epilogus.

O moji lubi Kristijani! ščerbite, teš-
te se sato, da bote se naučili, kaj
vam je od vere snati potrebno, da ne
bote nad rešnipami te ščete vere dvoji-
li, ino taki sebi no šče druge na veliki
proqubli; temušč stalno vete vse,
kaj Kristijanščoo v sebi saderščava, ino
da vera pres dobrich del nišč ne poma-
ga, taki vašho voo s djanjom so-
klastite, saderščeski se taki, kati vaš
vera vašči. O preclubeni našč Sve-
liščan Česušč Kristiušč! doděli nam
milost tvojo. Amen.

Na IV. nedelo po treh Kraljih.

75.

Preškrčiti pred Bogom na sodbi.

Gospod! pomagaj nam, mi preidemo.
Matth. 8, 25.

Exordium.

Ti o Bog si straščen, rešil David, gdo
more pred tvojoj suverenostjo obstati? —
Gdo more stati no se proti postaviti,
kada Bog oblast no more svojo pokla
she? — Kada dopusti, ka šumehi
vetri hrane no dreveje podirajo, ka
da morje kralji perca se k visoki
šaganja, no najshmetrejšo barba kaš
eno jabolko na viskino postene, no
s viskine v globlino versteh na
toushent falashtov rasdrobi. — Gdo
se more proti postaviti, kada Bog
v bliskarji no gromljenji zeli svet v
strah postaviti, najmošnešhe sidine
rasbije, ludi no stvarj sa kole — ka
da toše no leda s oblakov dolosip
le, pati skidno pole no vinšto gori.

P. 76, 8.

zo v nekkih minutah v prazno pu-
 ftkino obernjo, stise va sraki, shivi-
 no: na pasli potuſſe — kada rekam
 rephe vunnastopi, no pres njiva no
 travnihe je rasliti, ka filje no travo
 samlajijo. —

O m. l. Kir. neli so to same pri-
 kasni, pri kerih mi nevolni ludi te
 semle sred Trusshovimi jogri moremo
 kriphati: Gospod, pomagaj, pomagaj,
 mi pridemo? Vu vseh totih strasnih
 svikasnih pati nam Bog sna pomaga-
 ti, on morji no vetrov sapovej, ino kime
 ſti vse svtikne. Než gdo bo nam te roma-
 gal, kada bomo od nashega nebeskega Tod-
 nitia v to strasno morje pelikenske man-
 tre obfojeni jeserokirat kriphali: Poma-
 gaj nam o Gospod Bog! mi na vete pre-
 idemo? gdo bo nam te pomagat? Nisthe
 ino sabstojn bo ves kriph, ves josh, kaj-
 ti na jedbi ne vala nikistho smishla-
 vanje, kakiti bo je is moje dneſtine
 predge pokazalo. —

Prosecutio.

Gresniki! kak je noshesh sprisha-

vati pred Bogom tvojim sodnikom?

Morbiti bosth hbel reshti: O moj Gesuht,
naj mi to nebode sa greh rashuvjeno, jas
sem tega ne snal. Toto squshavanje,
da bi ravno pred vsakim drugim sodni-
kom valalo, na bosthi sodbi nebo nish
valalo. Kajti gdo more reshti, ka nebi
snal, katishne dushnosti ma proti Do-
gi, proti blishajemu, ino proti samemu
sebi? Se tudi nasha pamet ne taki slepa
no temna, ka nebi spoznali gude shupo-
sti, odurne serditosti, shivinske nezhisto-
sti, merste nevoschliivosti, sanikoznega
ogovarjanja, satanskega vkanjuvanja. Shi
nam ali she lush te pameti tolko svetli,
ka greh dobro spoznamo, ino se ali she
saboloto tega na sodbi neborna mogli spri-
shavati, kaj she te bo te, kada se bo od
lushi te vere govorilo? Kiristushov Evan-
gelium v sebi sadershava takishne repri-
ze, sapovedi no napotinja, nad kterimi
nigda nemore dvojiti. Shi je v samo
semelsho sherb, v samo posvetno blago
sahapleno, taki nam Evangelium reshty
ka bi se najprele sa kiraleptvo nebestko
mogli sherbeti, satem she te sa nashy

druge potrebovane). Tsi smo spakto, svojo
 delali, taki smo s. Evangelja, taki
 ostro Kristskuf vse to prepoveda. Tsi
 smo neovsehlivi i. t. d., taki ja s. Evan-
 gelja smo, ka blisknjemu nebi smeli
 nish takishega vshiniti, kaj nebi radi,
 ka bi gdo nam vshinil. Tsi smo gisda-
 vi, neposhteni, telovnim poshelenjam pod-
 verstveni, taki ja vemo s. Evangelja, ka
 Kristskuf ponisnost, poshtenost, ino obla-
 danje telovnih poshelenjih sa poveda.
 Taki bomo je ali pred Bogom na sodbi
 mogli sprispravati, ka smo ne vedli,
 kaj bli mogli storiti ali pustiti? poseb-
 no tsi je smisljmo, kaj nam vsheni pis-
 meniki v Knigah, modri spovedniki v
 svojih navukih, skerbni duhovni pastiri
 ino predgari v predgah od tega telkhorat
 pravijo, kaj naj vera vuphi. Tno da mi
 pri drugih ludch taki hitro smo, tsi je
 kcer prestkop, blagashelen, poshten, ne-
 poshten, gisdav, nestisfen i. t. d. — Taki
 bomo je teda mogli sprispravati, ka smo
 ne snali, kaj je naša dusnost bila? O
 respisno — respisno bomo vsi tam resp-
 ti mogli, da smo snali, ino bli lehtio

mogli snati, kaj smo meli storiti ne po-
mestiti, pač smo ne hbeli snati.

Grješniki pač bode s tem morbiti se
sprisahaval, kaj je ne mel pomostih snati
proti svojim slabostim? O s tem spe-
menje, kajti bog dá vsakemu pomost na
obladanje skušnjav, na terplivo preneske-
nje nevol ino krivih, na obladanje te-
lovnik poschelenjih, preganjanjih, so-
vrastov i. t. v. On nam vsigdar dá po-
jo milost, s katero naj na dobro rabna
ino od hudega odvraha. — On tudi
s svetimi Sakramenti plovcki na po-
moste pride, skus kere on, shi je milost
bostijo sgrabil, pač nasaj dobi. On je
svoje anjele sa varuhe tega plovckia
postavil — njegovi svetniki so pri njem
našhi soprošniki. Pač bo se ali ker
mogel s tem sprisahavati, kaj je ne mel
pomostih sa storiti dobro, ino prestiti
kudo? Ano shi bode rekci, kaj je ne mo-
gel dobro vsiniki, da je prestab bil, tati
bode mu bostanski sodnik rekci: Kaj?
Ti si avolo slabosti tvoje ne mogel dobro
storiti, pač so pač drugi mogli, ki
so tudi taki slabi bili, tudi telkim
skušnjavam podvrseni, v telkine

varnosti postavljeni, kak ti, pa ti so se von
der hudega ogibali, no so dobro vshinli, vsc
to so storili. Kajus mojo pomozh, kiero si tu
di ti mel — kajus pette Sakramente, kiero so
tudi sa te odlosheni bili. S. Kim ino kati
bosh se anda sprizhaval? —

Morbiti bosh rekkel: Das sem ne
mogel k. bashji flustibi, ne k. predgi, ne
k. navukti priti, enkrat je prevelka vro
zhina, drugo kirat prevelka sinia bila,
tretjo kirat sem ne vtegnol. Aj, bode Bog
tvoj sodnik povedal, sa kakshim do
bistvom si mogel v. najvejski vrozhini,
v. najhujshi zim hoditi, v. greshnem
tovarshivi biti, no ludi ogovnejati, koga
noriti i. t. v. to si vtegnol, meni slashti
ti si ne mogel, ne vtegnol. Morbiti bosh
rekkel: Das sem ne mogel v bogim darova
ti, sem ne mel kaj. Aj, bode Bog tvoj sod
nik rekkel, kati si pati sa gisdo, sa spul,
sa nepotrebno pojedavanje ino sa pian
zhivanje si mel penese, sa fironakie ne.

Morbiti bosh rekkel: Das sem se ne mo
gel postiti, da te sbeteshiam. Aj, bode
Bog tvoj sodnik rekkel, kati pati si ne
sbeteshial, kada si zele noshi po kersh
mah je okol potepal, no piazhival?

L'ednoji besedi, sa sveti je dopašči ino nje-
mu slušiti si vse prenesel, vse terpel,
vse si prisadel, jamo sa trojo dušha, sa
veštino svelišhanje si ne mogel nišh vsi-
niti, si ne mel' křafa, ne smilitke, ne mo-
zhi. Taki je ali tudi v tem nigdo nebo
sprisahavati mogel.

Bodo pači morbiti šhe nekicji
rekli, da jami nemrejo sato, ka so taki ne-
štalni, ino taki hitro pāli od svojega na-
prejemanja odstojdi, ino v svoje perve
grehe nasajopali. Neg' tudi toto sprisha-
vanje nebo nišh valalo, kaži bog bode
njim pred ošhi postavil vse dobrote, kere
je njima sato storil, ka bima na dobro
obudil, ino v dobrem obderhal. On to
nje spomenol, kaži dobrotiano je nje
gorosel, kađa so se povernoli - on bo nje
smislil, kelkokrat je nje potrošital,
kelkokrat je njihovo hišha postregnal,
no njim šhešha poslal, ino nje tudi s
kassfigami opominjal. Šel bode se ali
ker s neštalnostjo mogel sprisahavati?
Nigdo je anda pred bošhjoj jodboj nebo-
de mogel sprisahavati ne s nesnajšh-
nostjo, ne s menkanjom pomošhiti,
ne s neštalnostjo ali menkanjom
obudjenja, temušh grešniti bo pash

K. vespurnem tepehnenji oblojen sabbajm kri-
zhal: Gospod, pomagaj meni, jaz preidem.

Epilogus.

O taki pripravmo se potle ti sodbi,
ne zhalajmo na sadnjo vuro, kajti te
šne nebomo nipte opraviti mogli. Pod-
mo vsako vuro pripravleni, kajti ne
vejmo, gda nas Gospod Bog is sveta seso-
ve - dajmo. Šne dnef se pripravlati,
šne dnef se ti sodbi naravnovati, te bomo
s. veseljam pred Boga našega sodnika
štonli, no nam nebo trebalo kriphati:
Gospod, pomagaj nam, mi preidemo, temuš
bomo veseli notri šli v kralstvo ne-
bestko. Amen.

Na V. nedelo po treh Kralih.

Od razloštenja na den te sodbe.

Jno v šetro bom šrijastom rekel: Pober-
te oprevem kofiol, no svetite ga v prop-

je na sestganje. Matth. 13, 30.

83.

Cordium.

Kaj temu kio kioi kofni, ka je v pofhe-
nizi narodi, s pofhenizoj gorraf, no je
s pofhenizoj sori, da je po sketoi v frop
je svejan teda v ogen verfte? Them
verfti. Kaj grefnikti kofni, ka poleg
tih praviftnih prav dobro fhivijo no pre-
fho majo, da pride enkrat en den, ka
da bode praviften frop njega od tih f-
volenih prafh lofhtil, ino ga v to mofto
verfnega Tempelja oblovil. Pa ti vender
ti nefreftni grefnikti ne smifli, ka ti-
fhi bo fiones njegov. On le gleda, ka ti
bi froje pofetnosti (luftete) mogel na-
paffi, on le gleda, ka ti bi ka kiti nifh-
vreden kio kioi mogel semlo pofzati, ino
pofhenizi fhkodo delati, ne mifllef, ka
dnes ali sutra pride den te sketve,
ino to fhlofno lofhenje grefniktov od
tih praviftnih. Da je ali grefnikti ne-
fhe fam smifliti na pridofhe verfne
manfre, ta kiga jas kofhem dnes fpo-
menoti, no vnu pokafati, ka ti fh-
lofno bo na fadni den lofhenje tih

827
37

grehnikov od tih pravivšnih. Kajti toto
loštenje bo 1.) framno, 2.) teskno,
ino 3.) strahno. Poslušnite paslivo
ino dobrovolno.

Prosecutio.

Loštenje grehnikov od tih pravivšnih bo
1.) framno. Tu na svetli se po gostem smaje,
ka grehnikji majo poshtenje, ti pravivšni pati
so sveršeni. Neg' ravno sato more entkrat
priti, ka bode vsaki sadobil, kaj si je sa-
slušil - ino to bo na den te sodbe, na den
tega loštenja. Naj rase kokiol med pshtenijoj,
naj le rase, to ne bode štio's tak, temuzh ja-
mo do shetve - jarno do podnjega dne, te
pati bodo angeli te slozheste od tih pra-
vivšnih radlošiti.

Te bodo grehnikji vidli, ka ki bodo
od tih pravivšnih prosh vseti, ino na le-
vo stran postavleni, Semvun, bodo angeli
krišhali, semvun s tabom, ti kral, kor
si ti greh na thronuši podignol, ino si htel,
ka bi tvoji podlastnikji tvoje gerdobne pre-
greshiva poshtevali, semvun od tih po-
boshnik kralov. Semvun ti duhooniki,

Kier si ti s trojimi grešnicimi peldami tvo-
 je ovstije pohujšhal, femour od tih pobost-
 nih duhovnikov. Vunta med tolovaje ti to-
 shez, Kier si je ti s Krivishnism blagom,
 L ziganic no s vkanjuvanjom bogatil.
 Vunta med sapelave ti mladenez, Kier si ti
 to neduštnoft sapelal, Kier si ti telkiokrat
 hišo boshjo oškrnil. Vunta ti shena,
 Kiera si ti toj mladosti ti telkem pohuj-
 šhanji bila, vunta, Kiera si ti saktion pre-
 lomila, neli si zhula, da Kurvéshi no sa-
 kiona prelomniku nebodo kraleštvu bosh-
 jega dosegnoti? Vunta vi gospoda, Keri-
 ste Krivishno pravduvali. Neq' angeli
 boshji! pa ti nebote na stan gledali? To
 je ja en grof, to en gnadlivez, to ena
 možno lepa shenška, to en imeniden
 flushebnič. Kaj? grof, gnadlivez, shen-
 ška, flushebnič? V grehik so šiveli,
 v grehik vmerli - vunta s njimi,
 vunta, gde je kotel na seshganje. -
 Tushne grešniki! Katišni bodo to te-
 bi spjot! Unogi ismee vas so sdaj
 vi velkem poštenji no skimanji, da
 proje grehe dobro snajo sakriti - ali
 Katišni bodo spjot meli, Kada bo
 odurnost njihovih grehov pred vsem

svetom odkrita). Si preveselnjaki, ki gis-
davez, ker ti enega siromashtkega shlo-
vetka namex ~~ne~~ ne poglednesh, kak bi
ti te rad v njegovem tovarshvi bil. Vi,
keri se pramujete v girkivo priti, ino tu
med kmetishkimi ljudmi Bogi slusiti,
kak bi vi enkrat radi med kmetishkimi
bili, pa ti vam ne bode dopuscheno.

Lozhenje grešnikov od tih pra-
visanik bo 2. teshko. V nevoli enega pri-
jatelja meti je slata rezh; kak bi en prija-
tel, ghi kionski more, nam pomaga, pa ti
naj bar troshita, ghi nam nemec pomaga-
ti. Ali kada je shlovek v nevoli, no
shne sverh tega od vseh sapuschen, te je
firish no teshava taki velka, ka shlo-
vetki shê idvojiti. Premislite pri tem
katsishno teshavo bodo na posledni den
ti savorsheni meli, kada bodo vidli,
ka so od vseh sapuscheni. Neti je ne
bode en sam snajshel, ki bi nje pomi-
luval ali potroshital, temu sh vsi isvo-
leni bodo svoj glas podignoti, ino njim
vse hudobnosti naprejnashali, v ke-
rik so taki terdokorni spali, ino bodo
nje odurjavali, ka so v svojih gresh-
nik shelak ino odurnik navadeh opta-

novi nauki pr. Evangelja) savenzli.

Poberi se, vtepena žni, bode nekia mati rekila, poberi se, ki snast, kielko sem si jas prisadela, ka bi te v pobashnosti ino bogabojestnosti gonsredila, pati si ne mene bogala - odhajaj anda, jas te ne sposnam vesti sa mojo zher. Nekti brat bode svojemu brati rekil: Prosh od mene ki hudobnik! taki ka ki sem jas mel priliko dobro storiti, ino se hudefga ogibati, taki si njo tudi ki mel, neg da si ne htel, taki hodi, jas te ne sposnam sa mojega brata. Taki bo govoril nekti ošha proti svojemu sinu, nekti rodjati proti svojemu rodjaku, nekti prijatel proti svojem prijatelju. Taki si ali lehko mislite, ka klyha teshava bo to tim pogublenim, kada bodo se od tovarshova ino od ferzatih isvolenik mogli lozpiti. Absolon je sa klyshiga svojemu oshki ne smel pred oshki piti, ino ga je to taki pekilo, ka bi raj merkeb bil. Sato je Joaba ki sebi posval, ino mu rekil: Jas profim, da bi me kral pred se pussil, zhi pati zhe je na mojo pregrashko ne posabil, taki me naj da vmoriti. Kaki-

II. Reg. 14, 32.

Ma teshava bude ali tim pogublenim, ki bodo tega vidli na snali, Ma na vse vèrte ne najdejo ne ednega, Kier bi se sa nje gor-
vsel. To bo stanovito jeserokrat vètjsha teshava, Kaki je najkujsha smert.

O vi popvetno mislejši, Keri na-
mer med poboshnimi nešpète biti, mèti
s njimi v tovarštvu biti, gorje vam,
Kada shetva pride, ino bo Kikol v
jnopje svesar na seshganje! Bote vi
teda vidli, Kaki bodo greshniki pro feli
projih grèkov v kupa spravleni: tam
bo en shereg hudobnih mladencov, Keri
so v nešpèstosti, v nemarosti shiveli
tam bo en shereg giddavik shenstkih, Ke-
re so od drugoga ne gashale, Kaki od gis-
lavega oblejha, od pleša, od greshnega to-
varštva, ino od faling drugih ludi. To
bo jam Kikol sa seshganje. — Tam
bo en pušhlišt vsch tiffih, Keri so ene-
ga nešpètega sposnanja delniki bili
tam bo en pušhel jamih shpidaro, tam
en shereg jamih pianov, tam ana zela
armada jamih lotrov (sakiona prelomni-
kov). Se bote vidli, se bote obshetli,
Kaki ste savolo bodikaj to prijateljstvo
boshjo, ino prijateljstvo tih pravishnih

sgubili — te bodo jaski no skrinjanje sobih.

Loščenje, o testhio loščenje!

Loščenje grešnikov kod tih pravish-
nih bude 3.) strashno. Tri strashne strele
bodo te hudobne sadele. Lervish bodo, kak
Ap. Pavel predoski, ki pravishni na svetlih I. Thes. 1, 10.
oblatkih projem svetishari proti shli. Ino
preroki Malachias reče: Vi bote te hu- Malach. 4, 3.
dobne pokilashli, kia bodo kak pepel pod
vashimi nodpladmi na tisti den, kada bo-
de Gospod sodbo derstat. To je prva straho-
vitost. Drugish bude svetishar svoje vu-
sta odperl, ino bude kreposti tih pra-
vishnih hvatit; hudobnost tih sloshestih
paki oshpotal. Ki — tim pravishnim bude
rekel: Pojdite fern vi isvoleni mojega Matth. 25.
Oshpe, ki — tim hudobnim paki bude re-
kel: Grosh hodte od mene vi skvarje-
ni. To bude druga strahovitost. Tretish
bodo ki isvoleni vefeli notri shli v kra-
lestvo spasti nebeske, ki pogubljeni paki
bodo vu veskno terplenje v pekli shli.
Kada bodo tote tri strahovitosti vidli, Sap. 5, 2.
reše sv. pismo, te bude nje strashna pra-
hovitost popsala.

Kaki radi bi te proji pogled dale
obernoli, da bi te mogli, neg prifiljeni

bodo mogli zlasti tih izvolenih gledati, ino bodo s sobmi skirisa joshi mogli rešiti. To so tisti, ki smo nje perle ki popriehi ino spoti meli, mi smo njihovo shiolenje sa nespačetnost derškali. Glejte, kati so med sine boshije razpuenjeni skiteti, ino maja del med timi svetimi. — Oni grejo v kralestvo nebesko, mi pati v grošno pushantvo — oni bodo shiveli pri Bogi, mi pati bomo med vragmi se deli — oni bodo na velike preshni, mi na velike nepreshni. O mi nespačetni! Sdaj spoznamo, da smo ne bolšega vredni. Ja, jar bodo ti izvoleni rekili, pred vsem svetom morete sdaj spoznati, kati bo dobro bilo, se nešistikih reših varovati, shemore ladati, grešne prilike poverzhi, ino po sa povedih Evangelja se derškati. Da bi to te bili spoznali, kada šre je jait sa to bil, te vi nebi sdaj s takšnim spotom, s takšnoj testavoj, s takšnoj strahovitnostjoj se od tovarštva tih pravishnih lošhiti mogli, neg' sdaj mi gremo v zlasti nebesko, vi pati v ogen peklenški.

To je ena reš m. l. Doff., kera bi nam prav mogla ti serziti, kida bomo najm

re vsi, kakli smo sdaj tu vtujnebrani, na sod
 bo pristli. Odo smed vas mi more poveda-
 ti, jel bomo tam vsi med timi isvolenimi?
 Ja, da bi ~~o~~ v moji oblasti, v moji moški bi-
 lo, to isprofiti, vse bi storil, da bi mogoshe
 bilo, ka bi mi vsi teda na pravi strani
 Besuska nashega Svlishara se snajshli, no
 pred njim bili, kakli smo tu sdaj pred njim,
 neq' jas le mislim, ka bo to drugapki, ka
 bodo nekteri s bar da bi jamo nekteri s med
 timi sauersthenimi stali, shi je neboda na-
 storem, ja she sdaj pobolshali. Ah da bi
 jas znal, zhres kere bo toti strashen sod pri-
 shel, jas bi se joshesh ki njim obrnel, ino bi
 rekel: Lubesnivi moji, kakli je mogoshe, ka
 vi totoj nesreshi jami proti grete. Pogledni-
 te okol sebe, vnogi, ki so sdaj tu, bodo na
 pravi strani tega Svlishara se veselili, vi
 pa ki bote na levi strani derhtali, tuquvali
 ino kriphali. Sel je vredno, ka sa eno tak-
 sho kirathio nastadnost, sa eno popsetno shest
 vezhno vesetje tu date, no se na veki od
 tih pravishnik loshite? O povershte va-
 she greshne navade, povershte ono prija-
 telstvo, ono tovarshstvo, one prilike,
 kere vas ki vezhnem progublenji pela-
 jo. Glejte, shujte, Besussh sam vam

pravi, kaj bi se šele zdaj k njegovim Lub-
lenim mogli pridruživati, kaj bi tedaj na
sodni den med njimi bili. On vas hoče po-
shegnati, saj kaj ga s vašimi grehi od sebe
saveršete?

Epilogus.

Ah dobrotliivi Jezuše moj! ah pomagaj
sveščiti, kaj jaz s mojimi besedami ne
morem ispetati, pomagaj skus milost
tvojo, da bodo moji poslušitelji s genje-
nim serpom odhajali, rasveti nje, ino
štore, da se bodo spokorili. Poshegnaj
nas, profimo tebe, ino daj, da nebi nje-
den ismed nas na sodni den na levi stra-
ni se snajštel. O ogledni milostiono se na
nas, ino odvuzi nam naše grehe, obder-
ski nas teda v milosti tvoji, da bomo na
kisti den se na pravi strani med tvoji-
mi isvolenioni snajšteli. Amen.

Na II. nedelo po treh Kralih.

Kerschanška vera je od Boga.

Nebesko Kraljestvo je ednako šenfoveemu
serni, kerega je en zploveki vesel, ino ga
na svojo njivo posejal. Ono je najmenjšo
med vsem semenjem, kada pa ti sraše, je zelo
drevo. Matth. 13, 31. 32.

Exordium.

V dnešnjem Evangelji Jesuši v pri-
spodobnosti od šenfovega serna naprej
pravi, kako hitro se bo Kristijanstvo
po sveti razširilo. Taki najprej, kako
šenfovo serno, ki je najmenjšo med vsem
semenjem, kada is seme pride, zelo dre-
vo s njega sraše, taki bode Kristijan-
stvo na hitrem se daleč razširilo. Ino
kako je Jesuši rekel, taki je tudi bilo.

Krščianska vera, ker so sprevoga sa-
mo Jesušovi jagri gonveli, se je v krat-
nem med zelo narode, ja po vsem sveti
razširila. Kaj je is tega spoznati?

O ti največjšem našem troški mi is
tega spoznamo, da je navuči Krščian-
ške vere ne zploveščanski navuči, ni
delo zploveščnjih roki, temuš da je
Krščianska vera od Proga. To bom
v moji dnešni pregodi poterdil, ino

ob enem pokazal, ki kraljstvem velkemu
troštki nam to je. —

Prosecutio.

Samo ti dvanaest Apostoli ino nekteri jog-
ri Jesushovi so sprevrtionga Kristijani bi-
li. Mlus tote nektere ludi bi se vera Kri-
ščanstva mogla po vsem sveti raskiriki. Ino
kaj so bili toti ludge? Prosti ludge, pres
oblasti, pres pomozhi tih poveljstih, pres
vushnosti, pres premashenja, drugo nizh
kati vusheni ribishi. Kati bodo toti ludge
eno taki velko delo mogli na se vseti, kati
nje vunspeleti — kati bodo oni vusheni-
ki, keri bi ludstva tega sveta prodvushi-
li? Daki je vender Bog ravno takistone
maloshtimane, nevushene ino saversshene
ludi si ki tem isvolil, ka bi pokazal,
da on ki ispelanji projega naprejsete-
ga dela ne potrebuje ne vushnosti, ne ob-
lasti tega sveta.

Toti prosti, toti nevusheni ludge bi ali
te mogli narode previshati od nesparmetno-
sti malikuvanja (bolvanstva), bi mogli
malikuvanje dolsetreti, tempelne tih

bolvanov ali krivih bogov dolporušiti,
ino ludi v eni veri podvignati, kiera v
sebi saderstava takihne skrivnosti, kati
njih nejeen zhlavek nemore s rasumom
sapaštiti: da je eden Bog v treh bosh-
jih postavah; da je Jezus Kristus,
kierga so Judje v Jerusalemi krisha-
li, pravi Sin boshji, da je toti vu bil
ju svojem nebeskem Ospi jednaki Sin
boshji zhlavek postal, ka bi nas od na-
spih grehov odreshil, ino da je njegovo
shiva telo v altarstem Sakramenti
nasoshi i. t. d. Oni bi mogli ludi vu-
shiti takihne kreposti storiti, kiere so
tedashnjim navadam na suprot bile, ino
kerim zhlaveshanstva natura sama pro-
ti stavi: V zhistosti shiveti, kroteti
ino is serga pomisen biti, svojim sovrah-
nikom odpustiti, to hudo s dobrim po-
vernti, ne prethorednega shelenja po
bogastvi meti, svoje pokornosti savus-
dati, svoj krish nositi i. t. d. To vsebi
oni mogli ludem svetlo pred oshi po-
stavlati ob enem zaiki, kada je, kati
je. pismo vedoshi, vso zhlaveshanstvo
spokvarjeno bilo, ino ne bilo nijed-
nega, ker bi dobro storil, v enem

zaiti, kiada so ljudje, kakti Apostoli resne,
 najodurneshe hudobnosti delali, vse sorte
 krivishnost, hudoba, kurvario, skopost,
 profishnost — ino so bili pres spametnosti,
 pres pohlevnosti, pres lubisni ino pri-
 pravnosti, pres vere ino pres smilenja. U-
 takishni dobi bi Apostoli mogli kjer-
 shanške kreposti (zhečnosti) vushiti,
 ino ljudi genoti, ka bi do totih kre-
 postih dopadenje mebi no nje spurnili.
 Bel je to zhtovetki mogoshe? Le sami
 sodite, Apostoli so mogli zelo spre-
 bernjene, rasvudane, v jamih grehkih
 no hudobnostih shiveshe ljudi, na po-
 boshne, dobre ino krepostne ljudi o-
 bernoti. Sodite sami, ka bi blo to mo-
 goshe bilo, da nebi bog sam ki tem
 pripomogel? Ino toto testitko delo so
 Apostoli na se oseli, ki so ne meli je
 bogastva, ne zhesti, ne nikishnega po-
 svetnega naglaspila je troshitati, te-
 mugh v nevoli no stradanji, v jova-
 shenji no nevarnosti so bili. Ali poleg
 vsega tega je kiershanška vera shudesh-
 no se rashpirila, ino je po prisprodbno-
 sti dnešnjega Evangelja velko drevo

s- nje gratalo, taki, ka so se vse forte
 ljudi pod njigovim vejom skupsebrali.
 Po oni sami predgi Aposttola Petra se
 je tri jesero, drugokrat pet jeser lu
 dih ki Kerschanški veri podernolo. She
 presnisti je bil Paulus ino ki drugi
 Aposttoli pri Poganih (Haidih). Ne
 je vsega dolgo bilo, ka so she v najpre
 stimanestih mestah bile Kerschan
 ške obšpine s- vojimi škofi ino pro
 postavlenimi, kterim so Aposttoli vesh
 krat pisali, ino nje vu veri krepi
 ti. Tel bli to ki dvanajst Aposttoli
 mogli storiti, jel bli oni mogli taki
 v kratkem cho vero raskiriti, kiera
 je tedajnim nagnenjam zelo na se
 prot bila, da nedi Bog sam bil
 spudeshno pripomogel.

She ne sadosti, kumaj se je kri
 stianstvo po sveti rasvedlo, taki so se
 she tudi od vseh krajov sovraškiki
 proti njemu gor sdignoli; zeliki tri sto
 let so strahovitne preganjanja nad kri
 stiane vohrile: semla je s- kerje tih
 Kristianov profarbana bila, mantre,
 kaj njih je gdo omisliti mogel, so mog
 li prestati, bili so v Kolo terti, s-
 meshom vmonjeni, v ozen versteni,

s. sharepsim shaledom rasmefarjeni, di-
 ji stvari (sveti) naprejevsheni, ino
 taki moški taki shenski nefnilno spo-
 konhani. Taki vnder, namesto, taki
 je kristianstvo shusto bilo dolatelo,
 se je le shis dale rashirilo, vesh so
 njih spomorili, vesh njih je K. kristi-
 anstvi pristopsilo, taki dugo, ka je pa-
 ganinstvo konpa vselo, kristianstvo
 paki se po vsem sveti rashirilo.

Kaj te sdaj s tega spasmano
 Kaj drugo, taki to, da je kerchanf-
 ka vera od Boga shus kristianstva
 nam pernefhena. Ino da je od Boga,
 kaj is tega sleduje? Is tega sleduje
 pervish, da le shus kerchanfsho ve-
 ro sheshni postanemo, kajti le Bog
 nam najbolj ona pesto te sheshnosti
 pokazati. Shi se teda tote pesti der-
 shimo, kero nam je Bog sam pokra-
 sal, taki more dobro sa naf biti;
 zhi paki tote od Boga pokazane
 pesti shapustimo, taki nam more
 hudo iti. — Is tega sleduje drugish,
 da je v nevolah tega shiolenja, v
 shinastvi, v bolenji (betegih), na-
 sebno na smertno vuro nevrremo s-

nikim jačije troštati, kakš s. Ker-
 schanškoj veroj; kajti le kerschanška
 vera naj vuzhi, ka bomo na večie ši-
 veli, ino na večie sveliščani, ino to,
 kaj naj kerschanška vera vuzhi, ma-
 re respiskno biti, da je od famega bo-
 ga. In vere kerschanške respiskno ve-
 mo, ka bo po totem shiolenji šhe le
 se to pravo shiolenje sapzelo, gde bo
 mo sa vse naplazhani, kaj smo tu
 na semli dobrega storili, gde se na-
 šhe nevole bodo na neisrešeno ve-
 selje obernote. —

Epilogus.

Sato vas opomenem, preshtimajte
 kerschanško vero sa najdragšie dar,
 ker je vam od boga dan, ino derš-
 te je tote vere. Ne pustite se škus-
 nikakšne skušnjavae sapelati, ka
 bi njo sanizhivali. Vu vsem va-
 šhem djanji no popuščenji, vu
 vsem mišljenji ino saderšhanji
 mejte vero kerschanško pred ož-
 mi ino v sepi, ino shiote, kakš
 vaj ona vuzhi. V njoj išchite

regule v. sadershanji, trošit v. nevolah,
 zavupanje doidošnega naplappila). Pa
 ni samo vi se deršite totega bošhanške
 ga svelišeskega navukia, temurh podu-
 šajte tudi druge; vi stariski! pod-
 ušite vaše otrokic šle od mladosti
 v. toti veri, gospodari no gospodinje!
 raonajte vaško duškino k. Kristian-
 švi. poduščajte, Kolko je moške, tu-
 di druge v. Kerschanški veri: kajti
 le v. Kerschanški veri sna plovek
 pravilno ino Bogi dopadljivo šiveti,
 mirno umreti, ido tam freshen biti ne
 oje velke. Amen.

Na nedelo Septuagesima.

Od velike vrednosti naše duške!

Nebestko kraljestvo je jednako enemu hiš-
 nemu gospodari, ki je v jutro rano vum-
 šnel najimat delavrov v. svoje gorize.

Matth. 20, 8.

Exordium.

Kakli srephine so gorize, kiere takli
 sšerbnega gospodara majo, kakli so ga
 mele one gorize, od kieri dneshni Evan-
 gelium govori. On she v sorji stane,
 ino gre delavcov iskat. Ob tretji (po
 nashem rashuni ob deveti) vuri she on
 drugo gre na plaj (tergovisehe), ino
 rephe tim pres dela stojishim v njego-
 ve gorize ili. Si sšerben gospodar she
 s tem ne sadovolen, gre pali ob sšesti
 ino deveti (po nashem rashuni ob dva-
 najsti ino ob tretji vuri po potdne) v
 najvelishi vroskini delavcov iskat, ino
 kaj njih najde, poshle nje v svoje gori-
 ze. She issdaj ne sadosti, dokilam je
 den, terhas so njemu gorize na sšerbi,
 ino shi ravno se stinje she nagible,
 takli she le gre ob edenajstih (po na-
 shem rashuni ob petih odvephara) s
 najde nekere na plaji, se pogodi s
 njimi, ino nje poshle v svoje gorize,
 mislesh, da naj toto vdro, kaj do de-
 tali, s tem hitrej delajo. O sresh-
 ne gorize, o hvale vredna sšerbli-
 vost tega gospodara! — Neg jel
 vejte, od kaj sa enih gariz se tu govo-
 ri? Sv. Bernard pravi: Anima

cogitetur, cum vinea legitur) — Na-
 duško je smisli, kiada do goriz berešči.
 Plus tote gorize je ali rasone našta du-
 šha. O kak lep je toti vinograd, koliko
 lepšega no šlahtnega sada on zna dome-
 ſti, ſpi enem taki dobrem goſpodi v roko
 pride, ker od sorje te mladosti ino ti-
 ja do večera tega ſivoljenja na nje-
 ga ſkerb ma. Ali oh kak redki ſo taki
 ſpi paſtivi ino ſkerblivi goſpodari, o kol-
 ko je najde totih ſlahtnih vinogradov
 zelo ſapuščenih, taki, kia ſo bol hoſtam,
 kak vinogradom ſpodobni, prav kak
 mudri Salomon reſhe: Has ſem ſhres
 njivo enega vmanjega pſloveſtia, ino po
 vinogradi enega bedaſtega moſha ſhel,
 ino glej, vſe je bilo puno koſtric, terje
 je ſemle pokrivalo. — O nevolci taki
 ſpi vinograd, o nemarni goſpodar!
 Kaj paſt je temu sroti, kia na ti
 ſlahtni vinograd, na našto neomet-
 telno duško taki malo ſkerb mama?
 Najveſtiſhi sroti tote neſmilne neſkerb-
 noſti jaſ miſlim je, da ne poſnarmo
 velike vrednoſti naše daſhe. Hoſtem
 ſato dneſ pokazati, da vſe, kiaj na pve-
 ti najdemo no mama, je ni telko vreo-

Prov. 24, 30.

Prosecutio.

Naša vera nas vuzhi, da vse, kaj je, od Stvarnika vseganogostinega svoj poshetele ma, ino vse je stvar samo njego-vo besedo stvarjeno. On je samo rekkel, ino she je bilo. Kadav psaki je htel zhloueka stvariti, ga je ne samo stvar besedo stvaril, temuzh je ušel od semle, ino ga je s svojoj rotkoj sobradal (spodobil) no na svojo spodobu. Taki je stvaril telo tega zhloueka.

Prog bi bil znal tudi zhloueka, taki kak te druge stvarjenja samo stvar mozh svoje besede is njihesa stvariti, neg' da je she odlosheno bilo, ka bi od tem teli en duh boshji, najmre duška prebivala, taki je tudi htel taki spodobiti, ka bi od vseh drugih stvarjenjih radlosheno bilo, ino je taki shasalo, da je duška zhlouezhanška telko vridna, ka Prog sam s svojoj rotkoj svoj je prebivališche njoj napravil. Tak velike je Prog to duško shimal, she porle, taki njo je stvaril.

Na sadnje je Bog najpreštkima-
 nešho delo vsega svojega stvarjanja storil,
 kada je najpre s svojim boškim duhom
 to stvarjeno telo nadehnol, ino she je telo
 shivelo, no je gibalo. Inspiravit in fa-
 riam ejus spiraculum vite. Nadehnol
 je njega s duhom shivljenja. Taki je ali
 Bog shloveška pro svoji naturi, na svo-
 jo spodobno stvaril, kakli Psalmist re-
 che: Bog je shloveška angelom prispo-
 dobnega storil. Kaj pr. Augusthin po-
 terdi taki govorech: Samo Bog je veli-
 shi od nature shloveškanske, keraje
 poleg razumne duške preštkimanésha
 od vseh drugih stvarjenjih.

Paki kakli nebi sveti moštje du-
 ške shloveškanske svishavali, da njo
 Bog sam taki povikésha? Na mnogih
 stranik sv. pisma najdemo zapisano,
 da je od vseh njegovih stvarjenjih nje-
 mu duška shloveškanska najdragésha,
 najlublésha. — Neg' o nesahvalna ti
 duška! Kamaj je Bog tebe bil stvo-
 ril, kamaj je tebe s razumom, s pa-
 mejo ino voloj nadelil, she si na tvo-
 jo veliko predrédnost posabila, she
 si tooj kinsth (zir) savergla, ino si
 tvojo k. Bogi prispodobnost vtepla. Taki

Gen. 2, 7.

P. 8, 6.

Je ti sahvalish' tvojemu? Stoarniki?
 Taki njemu nadomestish' njegovo proti
 tebi lubesen? O ti neverna! Ti si bi-
 la boshja saroshniza, paki si je telovnim
 pohotnostim' preki dala, ti si bila vejel-
 je zelega neba, paki si jama sebe s fra-
 motoj pokrila. Ufe to si vshinila, da
 si dobrotionostki boshje ne tlela spasma-
 ti. Poda tebe sato boshanstva pravi-
 ga na vetke kashkigala).

Ta, boshanstva pravisa bi mog-
 la, bi snala tebe na vetke kashkigati,
 neg' pravishen Bog je snal sa vrednost
 dushe zhloveshanstie, ino je hbel, kida
 bi dushe zhloveshanstie kakiti svesda
 je jetilo okoli njegovega throna). Kaj
 je ali savolo tega storil? On si je na-
 prej vsel, to neverno dusho od njene-
 ga pogublenja odrestiti; poslal je sato
 svojega lastnega fina na semlo. On se
 je zhres svojega lastnega fina ne smilil,
 temuzh ga je sa nas ufe preki dal.

Rom. 8, 32.

Verimo nash pogled na Odresheni-
 ka na kirish pribitega). Glejte fiero
 is njegovih shil telozho; glejte shelo
 s. Terinjom sprebadjeno, glejte lize nepmil-
 no sbito, glejte rotke no noge s. shav-
 li prederte, glejte vso telo s. bishi ras-
 zhefano, glejte boshjega Sina v glob-

lini teshave), ino nesgovorne mantre, tice
na krishnem drevi visezlj svojo dusno isdijte
Tu vidite nepreceneno vrednost nashe du-
she. Sato reshe sv. Bernard: Taki velika
je vrednost nashe dushe, da je samo s
Krishustovojo kervoj mogla odkupite
na biti. Ino sv. Gregor: Na vago te-
ga Kristia je Bog ne slata ali srebra,
ne angelstkega teld, temush samega sebe dja-
ti pustil. Ino sv. Ap. Pavel: Pa veliko
peno ste kupleri vi. Taki je Jesush ok-
kaj je mel, ta dal sa odkupljenje dushe
zhlaveshanstie. O neprecenena dusha,
v katishni vrednosti si ti pred Bogom!

I. Cor. 6, 20.

Ali kati dalezlj ino mi od Bo-
ga raslosheni? Kaj on lubi, to mi
odurjavamo, kaj pak on savorstie, to
mi lubimo; o katishni ino to gospoda-
ri tega shlahitnega vinograda, katishni
ostierbniki nashe dushe? Neli nam je
snano, da njo vu vsakishem grichi pesti
lensthemu neprijatelji o roke damo?
Neli nam je snano, da dushe tih grishi-
nikov bodo po smerti on vestne mantre
obsojene? Ino da to vejmo, kati mo-
remo sa taki malovredne, ja odurne
reshe nashe dushe ta dati? — Kati mo-

rete vi mladenpi ino deklise vaše du-
 še sa telovne pohotnosti, sa ponosno
 jasilostnost, sa pogubelno sesnanje, sa
 gnusne shine odurne neppisnosti ta da-
 ti? Kak morete vi stariški vaše
 duše sa en mali popretni dobizheti, sa
 eno nemarost v gorsrejenji vaših ot-
 rok, sa eno odurno shemernost ta
 dati? Kak morete vi naprejpoptav-
 leni vaše duše sa jamo semelstic
 dohodke ta dati? Kak morete vi
 podlastni vaše duše sa en mali po-
 vhanjuvanji vsot dobizheti ta dati?
 Kak moreste ti duhovni pastir tvo-
 ja dušo ta dati sa eno slabost, poleg
 kere si predober v spovedniji, pred-
 ber v pragi? Ti vidish, kelko na-
 vadnih grešnikov ti tebi pride, ino
 ti nje taki s dobreza odpravish, kak
 se morbiti ravno doto nebodo nigdar
 pobolshali; ti veish, kakishne v ne-
 bo kriphezhe krivice se med trojini
 ovrhisami delajo, paki ne vujash s
 germeshimi predgami njih karati (po-
 svariti), ne shujesh sv. Augustina,
 ker te taki opominja: Nada Evange-
 lium Kristusov predgash, ino se
 kak jedniti te vesti skashesh, taki

morejo tvoje besede kakti germlavice
germeti v serca tvojih terdohornih
poslušitelov, ghi hojzestvi, ka je spa-
jajša hudo serce sudi. —

Tak ali vsi odavamo našhe du-
she — dushe, ki so s Kristuškovoj
Kervjoj odrešene! Pa ki je vendar toti
jod ne dotiše celo vseh. Podi kajst no
hoala Gospodi Bogi, so she idaj edni,
keri na tote svoje gorice, na svojo
dušno škôš lepo škôb majo, ino njo
vezh štimajo, kakl vse drugo.

Epilogus.

O takl šuvajmo ti nepreženeni kinsti
(špat), keraga v našem teli nosimo,
šuvajmo našho dušno, hranimo (špiti-
šajmo) njo s nebestnoj hranoj, najmo
s molitvoj, s besedoj boshjoj, s pre-
timi Sakramenti, ljubmo Boga, ino ob-
deršavajmo njegove sapovedi, kajti
kaj bi nam našnilo, da bi tu na svê-
ti kaklšte dobro šiveli, ghi bi na-
šha dušha na vêtic sguštena bila?
Kristušh pravi. Kaj kajni šilovetki,
atko bi želi svêt sadobil, ghi pa ki

bi spojo duško skovaril? Amen.

709.

Na nedelo Sexagesima.

Od sdajnih Satanov. besede boshje.

828, 10

Seda pride hudih, ino vsem beseda
prosh is njihovih jez. Luki. 7, 12.

Exordium.

V Kerščanskih zirkvah se štud zelo
leto po nedelah no svetkih telko seme-
na boshje besede poseja. Duhovni pa-
stiri, ker se telko let k temu pri-
pravljajo, stopijo na predanjo, ino is
nje dol obsnanujejo reshise boshanske,
ker se fundament Kerščanskega sa-
deršarja. Oni vuphijo, potem kati
Evangelium priliko da, od dušno-
stih proti Bogi, od dušnostih proti
samemu sebi, od dušnostih proti blisk-
njemu ino tote dušnosti s tak-
šimi srotki ino exempelni poterdi-

jo, da nemore nigdo kaj dolreshi. Tota
resh zelo qvishno veliki haski dela. Skus
besedo boshjo je najprej preqreshitra pomen
shajo, ino se krepost no. poboshnost pro-
vetisha. Neg. predge bi shie ki dosti veli-
shem haski bile, da nebi bilo Sata-
nov v zhloveshji spodobi, keru pred
garom proti delajo, ali njihovo delo
prepreshujajo, ino to semen besede
boshje v serzah sadushijo. Od totih
vidljivih hudishov, ki v zhloveshji
spodobi ohol hodijo, bom dnej govo-
ril, ino bom pokasal.

I. Kak ti hudobniki dobrim Kristi-
anom besedo boshjo is serza vrn po-
tergajo.

II. Kak je dobri Kristiani majo ti-
mu proti derzhati, ino kak majo to
semen besede boshje v svojih serzah
zhuvati, da se desori, ino stotino ja-
da doneje.

Prosecutio.

I Hudobni, sanikierni ludje se podstopi-
jo Kerfchanstkim pregarom ino njihovim
navukom proti govoriti. Sato kral

David pravi: Srephen tisti, kter se ne
dosthi po navaki tih hudobnih, kter ne
stoji na vesti tih grešnikov, ino ne je
di v sbrapishih tih špottivozov. Tak
šhi ludje so bili she sa krala Davi-
da drli, takštni najmr, kteri vse to
dobro v neman pufchali, ino jamo
to vspinali, na kraj so njih njihove
grešne stiele pelale — takštni, ki
so refuze od greha odvrastajozhe ino
na dobro pelajozhe sametavali, se njim
odpovedavali, no je njim špotarili,
pači tudi druge sapelali. Sv. pismo
govori od ene sele vroshine takštnih
hudobnih ljudi, kteri so v svojih spra-
vishah je podstopti takli govoriti: Ne
verno she sa nijednega, ki bi s go-
ba bil nasajmrishel! Nashtorem bo-
mo takli kati da naj neblo nigdar
bilo. Dusha je ene iskira, kiera na-
sho ferse gible. Kada tota iskira vgaš-
ne, te je nasho telo pepel, dusha
rasleti kati tenki luft (srak). Poj-
dite sato sem, vshivajmo to sdajno.
Šhemio je dobrega vina dosti napiti,
nijeden sveterhi shaf nam mimo naj
ne odide, Šhemio je s roshami ob-

iii.

Ps. 1, 1.

Sapo. 2.

venčiti, prejé kati je ofiglejo. Nijeden
 smed naj naj nebo od naših nasladno-
 stih odpostaven. Pustikajmo prdyod sled
 veselja, kajti to je naš tal, naš do-
 bisheti. Obteršavajmo te nevolne si-
 rotice, ne bodmo smilni neti eni vdo-
 vi? Naša moži pri naj naj vala sa
 postavo te pravice. — Taki so govorili
 ti hudobni, ino s totimi živimi
 navuči so njih dosti na svoj stran spra-
 li, taki da njih je nastkorem ena zela
 drushba bila, ker so se Saduzeari
 imenuvali, med kerimi so ti bogati
 ti pridni bili. Zeli narod je postvar-
 jen bil, kada je Svetihtar k njim pri-
 šel njih is njihovih blodnjih ino hu-
 dobnostih skutit. S boshanškoj rasum-
 nostjoj je njim predgal, da morejo na
 Boga, njegovega nebeskega Očie verovati,
 da morejo verovati, ka je dušha zho-
 verhanška nevmertelna, ka bo to
 dobro na večie naplaphano, to hudo
 psati na večie kashtigano; on je pred-
 gal, ka morejo na njega verjeti, ino
 verovati, da je on tisti, ker bo enkrat
 ves svet sodil. Njegovi Apostoli od nje-
 ga podvusheni ino okrepleni so naše

duvali njega predgajoshi med Judmi ino
 Haidmi o se to, kaj je plete on predgal.
 Vnozi Shidovi ino Poganini so se po-
 jem nevervanji ino svojim pregre-
 ham odpovedali, ino so skus kerst na-
 vuk Kristushov gorvseli, se Kristia-
 ni imenuvali, pa ki tudi kak Kristi-
 ani shiveli; is bogabojestnosti ino is
 lubetni proti Bogu so vsakio hudob-
 nost, vsakio pregreho odurjavali, ino
 taki sledno, taki poboshno, taki pravice-
 no shiveli, ka so se she tu na semli
 svetu imenuvali.

Ali oh kakishno mosh ma ta hu-
 dobnost, ta pregreha! Sv. Apostol Pavel
 pishe svojemu prijatelji Timothei: Ti
 masi pa ki to snati, da v poslednik dne-
 vih nevarni zhafi naprej stojijo, kajti
 je bodo ludje snajshli, ker do famo
 sebe lubili, no penesih lovili, baha-
 zhi, preosetni, prelibinjavzi, starshim
 nepokorni, nesakovalni, pregreshni, ne-
 smileni, nemirni, oshpotlivi, neshkifi,
 nezhamarni, nedobroshivi, ovajavzi,
 protisheni, napitjeni ludje. — Da
 je to she te taki se spunilo, kelkio bo-
 te she le moremo to sa nashe odajne

II. Tim. 3.

114.

dni s. Skalofjoj povedati. Kajti v sdaj-
 nih laikih je, posebno u meštah no-
 varafkih, vse puno takihnih krif-
 anov, ker od kerfhanftkih dušno-
 ftih niš nepejo vediti, kerjamo gre-
 hi púshijo, kerj to, kaj nje vera un-
 ghi, saniphavajo sato, da je njih do-
 tiphe, no nje kara. Takihni ljudje
 tudi predgare odurjavajo no sametav-
 lejo, ino ghi morejo, taki she pri dru-
 gih to femer besede bošje potkronstajo.
 Takihni nevernikie jo pravi Satani,
 kerj nevervanje štimaajo, ino odurno pre-
 greštvo lubijo, ino nje ohol sebe raspi-
 rijo, kak najdale morejo. Takihnim
 seofema potkvarjenim sapelaavon je pre-
 roki Jesaiast she doavnja povedal: Gor-
 je vam, kerj vi to hudo sa dobro, to
 dobro paki sa hudo deršhite, kerj vi
 temo sa svetlost, svetlost paki sa temo ime-
 nujete. Kerj vi to brittko napravite
 sladko, to sladko paki brittko. Gorge
 vam, kerj vi se sa zhedne štimate.

Jesai. 5, 20.

O da bi jamo le nasazhi bili sdaj
 tu vsi šepotliopi, vsi sapelaavzi - neq sab-
 štov jo njim vsi navikie, ne pridejo
 namer v- girkivo, ino njihove serja jo
 taki pune hadobnosti, ka je njih beje.

da bostija namer ne prime). Ali da bi
 jamo pri sebi, jamo sa je hudobni ostali,
 neg' o skaloftno, o jozha vredno! —
 oni tudi vas sapelajo, vas, keri radi
 besedo boshjo poslušate — tudi ki vam pri-
 dejo toti Satani, ino vsemejo besedo bosh-
 jo is vashih fery. O skaloft, o nesgo-
 vorna nesrecha sa vas, keri se taki-
 shim Satanom v roke date, ki
 vas sred jobom na velike Zhivarijo,
 no vas sa jobom v pekcl oglehajo!

Pa ki se ali mate sader shati II.
 proti takishnim sapelavom?

Najperle vam totega navukla
 dami, da se njih ogiblite, da nebote
 s njimi pajedashiva meli, nete njih
 poslušali, ino shi se primeri, ka
 se takishnih oshpottivov ino njho-
 vik spashlivih guphov nemorete og-
 noti, tak se vender ne dajte sapela-
 ti. Poglednite le na sader shanje to-
 tih prevobnih Satanov: Oni jamo
 svojem teli slushijo, so jamo jesh-
 zi, pianzi, kurveshi, sapelavpi,
 v klanjivsi (golufi), no ki vfa them
 grehi pripravleni. Spies navukte te
 vere se posmehavajo. — Poglednite
 pa ki one Kristiane, keri so od svo-

je mladosti ino do dajne ure svoji pre-
 ti veri svetsti ostali: Oni so poboshni v
 zivih, so darovitni proti vbojiam, se docer-
 shijo vsake prekorednosti, vsakega nedo-
 pisljenega djanja; oni so svetsti ino od
 pretosershni, dobri nad svoje sovrašt-
 nille, terplivi v nevolah ino vsa-
 ki nje shtima. Toti pokashejo, ka-
 njim ljube prave vere svetsti, toti se ma-
 jo veselnega shiolenja veseliti. S to-
 timi dorohite, s totimi mejte pajdast-
 vo, tote poslušajte. Sa Kristuškov
 nauki, Sa Keršhanško vero so telko
 jesero no jesero manšerniki svojo shi-
 lenje gordrali, gde je pa ki gda tier
 Savolo takihnikh Kirivih vupheni-
 kov svojo shiolenje ta dal?

Ne pa ki ste ena druga fela (sorta)
 sovraštinskih besede boshje. To so tis-
 ti, ker s svojim saderhanjom dru-
 gim pohujšhanje davajo. Ker svojim
 blishnjem hude vede dava, tisti so tihon-
 gha femer besede boshje, ino je tudi on
 tovarsh tega Satana. Sato nast Sveti
 phar poveda: Bzorne temu phloveti,
 shus Kerega pohujšhanje pride. Ah
 moj phloveti, ker si ti tolkim ludem

pokujšanje) daval, smisli je na tate be-
 sede tvojega Svetizhara — nijemu bošh en-
 krat v roke prišel, njegove sodbe je nam-
 rešh ognoti — kaj misliš, tielko dušhji
 ti s. tvojim pokujšanjem tvojemu
 Svetizharu jrosh spojemat, ino nje Sa-
 tani prešh dal — tvojemu Svetizharu
 si nje vesel, ker je telko preterpel da
 odrešenje dušhe zhlomezhanšhe. —

Kaj ali mate storiti, kati je
 saderšhate jrosh takishnim pokujšha-
 som? Najsservo je, da se ne obrnete
 po njihovih grešhnikih peldah — ne daj-
 te se od njih sapelati. Takishne hude
 peldi bi vas mogli le šhe bol postraš-
 ti. Šhpartanski so meli navado, kašh jo,
 kada so gde enega pianje vidli, sooje
 mlade sine tā ti-njemu pelati, ino reš-
 li: To vidite, kati gordo, kati odur-
 no je pianstvo, kati se zhlöveti tā ti-
 šhpoti ino ti-pojmehi napravai, kati se
 od kogaqoder more pušhiti premetavati,
 ino taki so se njihovi sinovje tega te s. tem
 bol varovali.

Taki si zhlöveti smā po enem šhe-
 mernim to svoje doloseti. Sv. Iohanes
 Krisostomus rešhe: Šel kashesh viditi,

Kaj je zamer? Preshtimavaj druge lu-
 di, kada se svadijo —. Jno jas resem:
 zhest viditi, kaj je nesmilnost? Preshti-
 mavaj enega nesmilnega v njegovih djar-
 jih. Zhest viditi, kaj je nesposobost? Pre-
 shtimavaj druge nesposobe v njihovem
 odurnem shvalenju. Zhest viditi, kaj je
 neoskhlivost? Preshtimavaj druge neoskhl-
 live v njihovih govorcnjih ino shincnjih.
 i. t. d. Taki shloveci spā po drugih vi-
 diti, na kaj greh shlovecka sprabi, ino
 kaj is totega, kaj is tistega greha pride.
 Jno taki bi se shloveci shite bol mogel
 prost derzhati od hudih, grešnikih pe-
 dik, ne ka bi si po njih pokujskanje
 val; strah bi ga moglo biti pred tak-
 shimi pokujskanji, ne ka bi nje na-
 sledoval.

Epilogus.

O taki ne glejte na Satane besede boshje,
 ne poslušajte njih, ne dajte se od njih spr-
 giniti, temuste vsaki isred vajnaj s. De-
 vidom resne. Is selega ferpa ischem jas
 tebe o Gospod! Ne pusti me od tvojih
 sapovedih odstopiti! Tvoje sapovedi si

jas globoko ti perzi vsemem, da nebi mo-
 ti tebi grešil. Gospod! bodi hvalen; vu-
 zhi me tvoje postave. Massiro ghem tvojo
 postavo deršati v gelem mojem šivle-
 nji. Amen.

Na nedelo Quinquagesima.

Od pobostnega spomina Jesuško- ve mantre.

Tota beseda je njim skrita bila, ino ne
 so razneli, kaj je povedano. Luki. 18, 34.

Exordium.

Kristušč je svojim jogram vepškirat
 svojo terpenje naprejšporidal, ka bi
 nje vu veri poterdil, ino njim potka-
 sal, da is sam svoje vole toto mant-
 ro na se vsemé. Dnes njim pravi: Glej
 mi gremo gor v Jerusalem, ino vsé je bo-
 de spunito, kaj je skus prerokie od si-
 na zhtovejšjega jifano: kajti on bude
 boganinom preškani, bishuovan, ošpo-

tan ino poplujan, ino kada ga biskup-
jeja, bodo ga umorili, bo pač na tretji
den drugoš gor stanol. Oni pač so tega
ništ ne rasmeli, kaj je povedano.

Taki je tudi den cerešni godi
Katalška kirkva svojim pravover-
nim vse to mušti naprejšrati, kaj je
Krištuš sam od svoje mantre na-
prejšvedal, ka bi se pobošni Kri-
ščiani v totih dnevih, kada se rado
taki došti hudega vshini, na njegovo
mantra spomenoti, ino se slega hu-
dega soeršali. Kirkva nam pravi:
Glejte moji otroki, tote dni edni.
Krištuš s. gerdimi besedami ino
grešniimi laimami snova est potajo,
edni ga s. nepištim djanjom snova
biskujeja; edni ga s. Drugimi vel-
kim grehi snova na kirlišh pribi-
jajo. Vse to nam Kirkva pravi, ali
vnoqi nepšejo ništ rasmeli, ino tote
besede so šrite pred njimi.

To naj bo bogi pritošče-
no: savclo hudobnih Kriščianov
pač nemrem tih pobošnih pres pod-
vuzhonja pustiti, temuš nje opome-
nem, da naj taki tote šafrenške dni,

Kaki tudi v postji se vezikrat na to gro-
ko mantro Kiristijshovo spomenejo. Ina-
to savolo sahranosti, kiere smo mant-
ro terpejemu Svelizhari dušhni, Kaki
tudi savolo našega lastniga kasha.

Prosecutio.

Na smert se spomenoti je nekierim
dosti shmerhe, Kaki umreti, zato taki
neradi od smerti skujejo govoriti. Kir-
stus pa ki je vezikrat hotel na svojo
mantra ino smert se spomenoti, ino
od nje govoriti, kajti je shelcl terpeti
no umreti. Stanovita sma ali is sa-
hranosti proti njemu dušhni se vez-
krat na njegovo terplenje no smert
smisliti, popedno, da je on vse to is lu-
betni proti nam na se osel. Kajti
ghi je ker v smertni nevarnosti, ino
ga in drugi mi shivlenji obvarje,
taki on vezhe: Sipega dneva nig-
dar ne posabim — ino on proufo
pripoveda, v. Kakhshni nevarnosti
je bil, ino Kaki ga je si dober ghlo-
vek obranil. Ino Kristus nas je od
vezhne smerti odreshil, o! Kakhshno

sakralnost jmo njemu dastri — nje-
 mu, ki je sa nas odreshiti nesgovorno
 mantra terpel, ino svojo dovoljenje ta
 dal. Velike nesakralnosti med nebom
 no semloj nega, kati to: Sin dostji sa
 zhlaveka nesmitne mantre prestane,
 vmerje na kirishi odresheri tega zhlaveka
 — ino ti odreshen zhlaveki ne
 smisli na to. Thi so nash osha ali
 mati na smertno vuro naj sa rolio
 prijeti, ino rekli: Moj lubi jin —
 moja luba zhi: ti vidish, da jas
 morem umreti — smisli je na tvo
 jega oshē — na tvojo mater po moji
 smerti — taki naj tote besede v jer-
 ni mozhno genejo, ino taki obidijo,
 ka se jestrokrat na nje smislimo.
 Nash Svcliphar pati is kirisha dol
 sove: O vi vfi, keri su mimo grete,
 pasite, ino gledite, jel je kiera mant-
 ra taki kiki je moja? O gdo more
 taki nesakralen biti, ki nebi se na
 njega smisli? Posebno ludi sato, da
 je pobodno premishlavanje mantr
 Kristushove nam ki velkem kasli.
 Najti premishlavanje njegove
 mantre no smerti naj od greha od-
 vrasta no na dobro obudi: Kati

bi zhlaveli mogel gréh vzhiniti, ghi na
 Kristi vifzheda Gospoda Tesuska pogled-
 ne no premisli: Vidish, to je spodobá Sama
 bodnjega, naštega Svetizhara! taki so ga
 naši gréhi napravili — ino jas zhem
 grešiti? Ue toti mantre je sa naš
 volo preštal — ino jas mislim totega
 lubesnivnega Proga rasshaliti? Sveti
 Bernard reshe: Tvojo terpenje o moj
 Tesusu! je moja sadno vtepenje, ino
 moja posebna pomosh: ghi moja pra-
 vishnost ne sa segne, ghi je mojih sa-
 slushenjih premalo; taki ono s: tvojo
 terpenje s: pripomore. Ghi je ravno
 moja kirepost prešlaba, vender ne bom
 k: špoti, ne bom nesavupliv, nehi
 maloveren. Jas vem, da so moje sa-
 slushenja preslosheste, neg' kaj me-
 ni menka, to vsemem is serza moje-
 ga Tesuska, kero je obilno puno smi-
 lenja.

Toto premishlavanje tudi k:
 dobrem, k: kireposti pomaga, kajti
 kero Kristushova more enega Kri-
 stiana obsegariti proti gréhi? Sv.
 Bernard reshe: Gdo je taki nepobashen
 ki je nebi obudil? gdo taki mevset

no gisdat, ki se nebi poništal? gdo taki
 jeddit, ki nebi odpuštil? gdo taki nešpiti,
 ki se nebi sderštal? ydo taki grešnen, ki
 nebi rešnišne pokiore delal, zhi si Kri-
 stušova Terplenje prav ki jezji usene?

So. Kraliza Elisabeth je enkrat
 možno lepo obležena, s slatoj kro-
 noj na glavi, s onogimi plemenitasthi
 ino doorjenitimi v žirkvo prišla. Na-
 ri idogha sagledne raspetje (bostijo ma-
 tro), ino plus to taki genjena, kia je pri-
 jami sebi rekla: Oplej, tvoji Svetizhar
 gol visi na krishi, ki psati si s sla-
 tom ino shlahtnimi karmni ino s
 baršunom odeta: on ma eno ternovo
 kiono na svoji najsvetishi glavi, ti psati
 maš slato kiono na tvoji grešni gla-
 vi: on visi med nebom no semtoj, od-
 dan od Budov, keri ga ošpotaajo no pu-
 klinjajo, ti si od tvojih doorjenitiov od-
 dana, keri te pokilekajosth poshtuje-
 jo: ti si ena grešniža, ino on je tvoji
 Bog. So je to sveto kralizo taki mož-
 no prijelo, kia je omedela, ino je vse
 ostrafilo. — Naškoren potem je ona
 projo shiolenje preobernola. Se proje
 lepe obležala prosth djala, halo te po-

Kore oblekila, ino je takšni Shivela, ki
 njo v svoji Kerjehanskoj Kirki sa mo
 Svetizo poshtujemo. Ino tota njena pe-
 tost je mela poshteti v enem famom
 shivoshem premishlavanji mantre Kir-
 kushove. In teza spoznamo ali, kiati
 najnovito je toto peto mantro premish-
 lavati.

Da paati bode premishlavanje
 mantre Kirikushove tudi nam takšni naj-
 novito; taki je ne sadosti, njo samo v-
 obshinskem premishlavati, treba vsako
 posebi premishlavati, sdaj, kiati je Je-
 sush od Budašha odan, sdaj, kiati je
 v ogradi Bethsemane kerovavi put
 pobil; Daj, kiati so ga gor prijeti,
 kiati so ga birhuvali, s- terrijom
 Kironali; Daj, kiati je svoj teški
 Kirish nesel, kiati je na Kirish pri-
 bit; Daj njegove tekiške rane; Daj
 njegove sadne sedem besede; Daj nje-
 govo smert; Daj prebbojenje nje-
 gve strani.

Ino ker do vse to poboshno ino
 shivoshno si premishlil, tišti bode sam
 obshubil, kiatišna je mogla mantra
 Kirikushova biti - tišti bode svoje

Rom. 5, 8.

pbid. 8, 38.

grehe is ferga poshaluval, kajti je ba-
 vde smislil, ka je Kristush sa nastih
 grehov volo na krish prubit — tisti
 bo sashel Tesusha lubiti, tier je sa
 naj vmerl, kada she fino grešniki bili.
 tisti bo je svojemu Tesushu, ki naj
 je od oblasti tega Satana htel odre-
 si, sahvalen shasal v — bejdi no djan-
 ji — tisti bode terdno savuzal na
 Broga, kajti da nam je svojega last-
 nega sina dal, taki bode nam s njim
 she dal — tisti bode Kristusha nasti-
 duval, tier nam je sato sa nasti-
 vanje peldo dal.

Epilogus.

O smislite se sato m. l. Kr. na Kri-
 stushovo mantro, posebno sdaj tote fa-
 shenške dni, kada taki veliko ludi
 Sina boshjega snova oshpotajo, bishuje
 jo no krishajo. Satan je vnoze she taki
 smotil, ka shimajo, da so toti dnevi
 posebno sa greshenj odlozheni. Ako ho-
 ghemo ki tim poboshnim se razhundi, taki
 si terdno naprejoscurimo, tote dni nish
 takshnega vshiniti, kaj je Brogi same-

to bi, ništ popuštiti, kaj je njemu do-
padljivo. — Pokašimo, da s Bogom dex-
amo, ne s tim došestim svetom. —

Zhuvajmo se vsakega hudobnega tovaršt-
va, vsakega nevarnega pajošstva, vsa-
ke grešne prilike, vsake prekiščenosti,
ino sapselavne slobodnosti. Pokašujmo ma-
šne grehe, pokalujmo ino objošmo, ka tud
je Boga tak malo spoznajo, tak malolu-
bijo, ga tak strahno šalijo. — Šhipati
je nameri, ka se te posvetne latme nem-
reno ognoti, ka se drugih volo more-
mo tudi netiški jashenki meti, taki se
varno vsakega greha. Popšteno vesel-
je je ne' nikomu sbranjeno. Bog ho-
že, da se tudi njegovi pravistični rasve-
selijo, pati v Gospodu. Amen.

Savjeteki ino Kasitel.

2. Stran

- Prordoni* 1. Na I. nedelo v Adventi. Od
straha vredne sadnje sodbe. — 1.
- Kellerhaus* 2. Na II. nedelo v Adventi.
Kaki kvarljivo ino odurno je pri-
lisavanje. — 8.
- Aronym.* 3. Na III. nedelo v Adventi. Od
sedenja samega sebe ino drugih
ludih. — 15.
- Schwerdlin* 4. Na IV. nedelo v Adventi.
Od prave pokore. — 22.
- Schomart* 5. Na nedelo po bostijih. Kaki
skodliva je nesnajoznost
v resnih bostijih. — 32.
- Meiss* 6. Na nedelo po novem leti.
Sapovedi bostije obderhavati je
ne skmetno, je kaki krapovito. — 42.
- Duerrschub* 7. Na I. nedelo po treh Kralih.
Kaki greh sa grehom pride. — 50.
- Hanker* 8. Na II. nedelo po treh Kralih.
Kaj je sa freffen sation po-
tribno. — 57.
- Claus* 9. Na III. nedelo po treh Kralih.
Od pregresitvih proti veri. — 66.

- 10. Na IV. nedelo po treh Kraljih. *Bordoni*
Okrštniki pred Bogom na sodbi. - 75.
  - 11. Na V. nedelo po treh Kraljih. *jo*
Od rasloshenja na den te sodbe. - 82.
  - 12. Na VI. nedelo po treh Kraljih. *Pachner*
Kerščanska vera je od Boga. - 92.
  - 13. Na nedelo Septuagesima. *Anonym.*
velike vrednosti naše duše. - 100.
  - 14. Na nedelo Sexagesima. *Feder*
sdajnik Satanov besede bošije. - 109.
  - 15. Na nedelo Quinquagesima. *Schönmart*
Od poboshnega spomina Jesu-
šove mantre. - - - - 119.
-

